

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 25 Stycznia r. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— Wilno. —

Za wiedzą Rządu CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego, mam honor oświadczyć publicznie wdzięczność i podziękowanie tym wszystkim, którzy w roku zeszłym Gabinet Zoologiczny przy tymże Uniwersytecie darami swojemi łaskawie pomnożyli raczyli. Mam przytém nadzieję, że prawdziwi Miłośnicy Nauk przyrodzonych, nie zechcą i nadal opuścić najmniejszej zręczności do zubożenia Gabinetu tutejszego nowemi ofiarami; a ich imiona chlubne w dziejach tego zakładu zajmą miejsce.

Niejednokrotnie dały się słyszeć ubolewania wielu osób, że, przedmiotów zoologicznych przez czas długi zachować nie mogąc, zaniedbali zbiorów w podobnym rodzaju; aby zapobiedz przeto tym niedogodnościom, poczytuję za obowiązek podać środki, zabezpieczające exemplarze zoologiczne od prędkiego zepsucia.

1.) Myśliwy, wychodzący dla polowania na zwierzęta lub ptaki, mające bydź przesłane do Gabinetu, powinien, oprócz strzelby, mieć jeszcze bibułę, bawełnę i szpilki.

Bawełna służy a) do zatkania rany strzałowej, aby pióra u ptaków krwią nie przesiąkały zbytecznie.

b.) Do zatknięcia nozdrzy i krtani przez dziób, ażeby ztamtąd limfa albo inna kleista wilgoć do piór nie wchodziła; do zwierząt ssących większych służy w tym celu pakuły; papier zaś służy do tego, aby zastrzelone ptaki weń obwinąć, ułożywszy wprzód tak pióra, jak skrzydła gładko, porządnie i w naturalnem położeniu, wtedy spina się szpilkami i ptak tak opatrzony do torby myśliwskiej się wkłada.

2.) Po zabiciu ptaka nie można wrywać piór ze skrzydeł lub ogona, przewlekać ich przez nozdrza i zawieszać na nich u myśliwskiej torby; gdyż przez to psują się exemplarze, a przeciwnie lepiej jest, gdy pióra starannie będą zebrane i z ptakiem zachowane.

3.) Najlepszy czas do polowania w tym celu jest od miesiąca listopada do marca: zwierzęta bowiem w tym czasie mają od przyrodzenia najsłabsze pióra i włosy.

4.) Gdy często się zdarza, że zwierzęta lub ptaki na miejscu, gdzie są zabite, nie mogą bydź preparowanemi, można przeto na miejsce przeznaczenia przesłać je następującym sposobem:

a.) Po wydobyciu z ptaka wnętrzości, myje się go letnią wodą z mydłem póty, póki nakoniec woda zupełnie czystą nie będzie, poczem wysusza się ptak czystą bibułą i ręcznikiem aż do zupełnego zniszczenia wilgoci; pióra na głowie i tułowiu układają się należycie, obwija się ptak w kawał płótna, rzadka się osywa, zanurza się w mocny spirytus, tak, aby zupełnie był pokryty.

b.) Gdy się już zbierze, podług powyższego sposobu pewna ilość ptaków do przesłania, należy wtedy wziąć stosownej objętości baryłkę, wybić dno, włożyć obwiniete ptaki, znowu dno zabić nalawszy wprzód spirytusu, i wtedy na przeznaczone miejsce przesłać.

c.) Jeżeli baryłka jest dębowa i nowa, nale-

ży ją pierwej wrzucą wodą wyparzyć i jeszcze w wodzie przez dni kilka moczyć, a wtedy dopiero odpowie ona swemu przeznaczeniu.

d.) Równie jak w 4 punkcie postępuje się ze zwierzętami, jednakże wielkie zwierzęta, jak wilki, lisy, jelenie i t. d. nie zanurzają się do spirytusu, ale po wyjęciu z nich wnętrzości, powinny bydź zamrożone i w stonę obwiniete.

5.) Niekiedy rzadkie rodzaje ptaków przelatujących, w lecie się pokazują; w takim razie, mogą bydź one zabijane, lecz zaraz powyższym sposobem w spirytusie zamoczyć je należy; w gorących bowiem dniach lata, dłużej nad 24 godziny zwierzęta na wolnem powietrzu zostawać nie mogą, gdyż zaraz ulegają zepsuciu i stają się niezdatnemi.

F. Brunner Konserwator Gabinetu Zoologicznego.

KRÓLEWSTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 26 stycznia.

(z Kuryera Warszawskiego.)

Inspektorem generalnym Król. Warsz. Uniwersytetu, mianowany został d. 20 b. m. przez Radę Adminis. Król. JP. *Jan Kanty Krzyżanowski*, Członek Towarzystwa do ksiąg elementarnych.

JW. Hr. *Krasiński*, Jenerał jazdy, Senator Wojewoda, wrócił do *Warszawy*.

Powszechnie ulubionego romansu *Malwina* czyli *domyślność serca*, wyszła świeżo z druku 4ta edycja. Jest to najsłabszą cechą dobrego dzieła, gdy tak często bywa przedrukowywanem, a z romansów jest to pierwszy u nas, z takim upodobaniem czytany i którego tyle rozkupiono exemplarzy.

Mróz lekki i wyborna sanna dozwoiliły mieszkańcom stolicy wczora w dniu spoczynku używać przejażdżki we wszystkie strony. Sankarz o godzinie 10tej wieczorem po ukończonem widowisku w Teatrze Narodowym zapytany, wiele osób dziś wozili, zapewnił, że miał ich w swych sankach 45; a że już sanek do najęcia jest 600, więc można przypuścić, iż wczora używało sanney osób około 20,000, prócz tych co mają własne sanki. Widać kilka sanek *mahoniowych*, sutemi ozdobionych bronzami. Dam używających przejażdżki miało najwięcej kapelusze najsłabszego koloru, zwanego *Eminans* (purpurowego) z paljowemi piórami.

24te przedstawienie ulubioney *Precyazy*, wczora w Teatrze Narod. jeszcze sprowadziło około 700 widzów. Chorego JP. *Zdanowicza*, zastępował JP. *Panczykowski*, a chociaż nie w całej roli zdołał wyrównać utalentowanemu Artystcie, jednak całą swą zdolnością usiłował zadowolić obecnych, co w kilku miejscach skutecznili JPannę *Zuczkowskę* przywołano.

Ogłoszono zdanie deputacyi wezwanej do przysądzenia nagród za dzieła sztuk pięknych znajdujące się na ostatniej wystawie publiczney. Z malarstwa klasa 1., przyznano JP. *Alexan. Kukular* medal sre. 1szej wiel. za obraz *Edypa*. Pochwalony JP. *Rafał Hadzewicz*. Klasa 2. Medal złoty 2giey wiel. przyznano JP. *Marc. Zaleskiemu*. Polecono go oraz wysłać kosztem rządu za granicę dla doskonalenia się w malowaniu dekoracyi teatralnych. Medal zł. 2 wiel. przyznano JP. *Rychterowi*. Klasa 3, pochwalono JPannę

Grosman, JPanią Bajer i JPannę C... jej uczenie. Rzeźba. Klasa 2. Przyznano pochwałę JPanu Pawło. *Malińskiemu* i JPanu *Kaufmanowi*. Klasa 3. Tenże za orły został pochwalony. Sztuczarstwo. Klasa 1. Medal złoty 2 wielko. przyznano JP. Ant. *Oleszczyńskiemu*. Pochwałę przyznano JP. *Piwarowskiemu*. Rysunki. Medal sre. 3 wiel. przyznano JP. *Pęczarskiemu*. Medal bronz. 1cy wiel. JP. Bon. *Dąbrowskiemu*, a 2 w. Józ. *Rojowskiemu*.

Ludność w *Warszawie* i na *Pradze* według ostatniego spisu, wynosiła dusz 136,724, nie licząc w to garnizonu i osób czasowo mieszkających lub przyjeżdżających, więc w ogóle liczyć można dusz około 150,000; *Chrześcian* 106,265 a *Żydów*, 30,459. Między umarłymi było 45 osób, które przeżyły lat 90.

Przybył do *Warszawy* W. *Witwicki*, w celu drukowania prospektem zapowiedzianego dzieła o *Pszczelnictwie w prowincjach Polskich i chowie Pszczół*.

Za 100 w *Listach Zastawnych* żądają zł. 85 gr. 22 i pół, dają zł. 85 gr. 15. — Za dukata hol. nowego żądają zł. 20 gr. 5.

A U S T R Y A.

Wiedeń d. 17 stycznia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Lord *Cowley*, Poseł angielski przy dworze tutejszym, otrzymawszy listy ze *Stambułu* pod dniem 18 grudnia, wyprawił wkrótce gońca do *Londynu* z listami, które mają się tyczyć kaprów greckich.

Według doniesień z *Kronstadtu* pod dniem 27 grudnia, ustąpiła tam ściśła kwarantanna, i związek z miastem został przywrócony.

Dziś o godzinie 8 rano, zesła z tego świata *Xiężna Metternich*, w skutek febrы mleczney, we 22 roku życia, z wielką boleścią dostojnego swego małżonka, z którym zaślubioną była dopiero od półtora roku. Od czasu rozwiązania *Xiężney*, dowiadywała się często o jej zdrowie, cała rodzina *Cesarzka*.

W naszym wojsku zaszyły znowu zuchne awarsę. *Xiążę Ferdynand Saxe-Koburg i Gotha* Jenerał-Porucznik i Szef półku ułanów *Schwarzenberga*, został Szefem półku huzarów *Kienmayera*: 2ch Podpółkowników postąpiło na stopnie Półkowników; 8 Majorów na Podpółkowników; 13 Kapitanów i Rotmistrzów na Majorów, a jeden Kapitan korwety *Th. Scordilly*, na Kapitana fregaty.

P R U S S Y.

Berlin dnia 19 stycznia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wczoraj obchodzono w tutejszej stolicy doroczną uroczystość koronacji i orderów. Między officerami i urzędnikami różnego stopnia, otrzymali: *Hrabia Sierakowski* w Prusach zachodnich, i *Prasat Dunin* w *Poznaniu*, order Orła Czerwonego 2giej klasy, a *Woyt Makowski* z *Opatowa*, w powiecie *Szrodzkim*, Wielkiem *Xięstwie Poznańskim*, powszechną ozdobę honorową 2giej klasy.

Gazety tutejsze donoszą, iż *Cesarzsko-Rossyjski Szambelan* i rzeczywisty *Radca Stanu*, *Hrabia Matuszewic*, przejeżdżał tedy gońcem z *Petersburga* do *Londynu*.

F R A N C Y A.

Paryż dnia 13 stycznia.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Dziennik Phare du Havre daje następujący wykaz stawki i wygranej na loteryi w ciągu jedenastu lat we *Francyi*.

Rok	Stawka	Wyplacona wygr.	Zysk loteryi.
1816	- 42,463,015	- 29,411,207	- 13,255,969
1817	- 47,937,375	- 37,631,966	- 10,555,279
1818	- 58,867,197	- 45,636,334	- 15,242,659
1819	- 53,609,933	- 42,971,190	- 10,641,933

1820	- 57,621,900	- 35,476,692	- 22,153,010
1821	- 51,401,276	- 37,129,171	- 14,277,298
1822	- 52,363,133	- 24,837,503	- 17,225,625
1823	- 49,403,722	- 33,200,253	- 16,203,470
1824	- 50,909,529	- 38,161,907	- 12,754,366
1825	- 57,256,801	- 41,751,442	- 15,507,448
1826	- 51,354,765	- 39,451,959	- 11,901,805

Wspomniany *dziennik* dołącza przytęm następujące uwagi: „Nie tyle jednak zastanawiać się trzeba nad wielkim zyskiem loteryi, jak raczej nadewszystko, wypada wziąć na uwagę sumę stawki, która może być za zupełnie straconą uważana: albowiem największą część graczy, uradowana ze ślepego szczęścia, zwykła trwonić wygrane pieniądze na rozpustne lub wcale nieużyteczne przedmioty. Podobne uwagi musiały pewno i rząd skłonić do projektu zniesienia loteryi liczbowej; a natomiast, ma być, jakieśmy już wspomnieli, ustanowiony podatek od publicznych bilardów, dla wynagrodzenia strat, jakie poniosłby skarb przez jej zniesienie. Uczynionoby przez to podwójną przysługę ogółowi. Jednakowoż wspomniemy między licznych gier, które się do zadziwienia rozmnożyły w ostatnich czasach, bilard, jako sprzyjający kształceniu zręczności i poruszeniu ciała, najmniey zastępuje na opłacenie podatku; lecz z drugiej strony, ze wszystkich gier nayspewniey podatek opłacać może. Pochodzi to z natury rzeczy. Bilard z trudnością może uycić baczności officyalistów skarbowych, gdy tym czasem karty, kości i inne podobne gry, łatwo mogą być ukryte przed ich wzrokiem. Mówią także o ustanowieniu podatku od psów zbytkowych, od robienia broni myśliwskiej, od powozów na sprężynach, i od wielu innych wygód życia bogaczy. Dochód z tych nowych podatków, mógłby bez wątpienia ułatwić zniesienie wielu opłat, które ciążą dziś wyłącznie ubogich. Zamiar przeto go dzień jest pochwały, ale skutecznienie jego bardzo trudne. Pośrednie opłaty, właśnie te, które naysprawiedliwiwiej podzielić się dają, ciągną za sobą móżolny i kosztowny pobór; z tego względu zaprowadzenie ich, zawsze jest uważane z niechęcią.”

Gabinet nasz zajmuje się już wypracowaniem mowy od tronu; sądzą, że ma być bardzo prostą, i że *Ministryum* nie stanowczego nie wyrzeczy. Ma w niej być zapowiedziany powrót wojska z *Morei* i traktat tyczący się granic *Grecyi*, a może i wyprawa do *Algieru*. Co się tycze wewnątrz trzniego stanu Państwa, mowa zapowie prawo gmin, xięgę ustaw wojskowych i niektóre inne przepisy karności i porządku. Spodziewają się nadto, iż budżet zawierać będzie wykazy szczegółowe potrzeb służby publiczney, czego dotąd nie było.

Między osobami, które dziś były na pokojach u *Króla Jmci*, uważano także młodego *Henryka* *Margrabiego de Larochéjacquelin*, świeżo przybyłego z teatru wojny na *Wschodzie*. Młody *Margrabia* ozdobiony był orderami *Legii honorowej*, *s. Włodzimierza* i *s. Anny*.

W *lazarecie w Marsylii* (pisze tutejsza *Gazeta Codzienna*) czynią już potrzebne przysposobienia do przyjęcia chorych wojskowych, wracających z *Morei*. *Lazaret* ten jest lepiej opatrzony we wszystko, niż w *Tulonie*.

Syn Marszałka Suchet, będący *Adjutantem Jenerała Maison* przy głównym sztabie wojska naszego w *Morei*, otrzymał krzyż kawalerski *Legii honorowej*.

Pan Eynard napisał z *Pizy* pod d. 26 grudnia, w którym udziela wiadomości o stanie *Grecyi*. Donosi naprzód o raporcie *Półkownika Meidek*, który trudnił się rozdzielaniem żywności, zakupowanej ze składek zbieranych w *Europie*. Rozszerza się potem nad niepewnością, w jakiej dotąd zostają *Grecy* względem swojego losu. Twierdzi, iż niepewność ta przeszkadza urządzeniu się *Grecyi* i działaniom *Prezesa Capodistrias*.

Zbierane składki na zniesienie żebractwa w *Paryżu*, wynoszą już przeszło 350,000 fr.

Córce zmarłego niedawno *Pana Picard*, au-

tora komedyy, wyznaczył Król Jmć 1200 fr. pen-
sji roczney ze swojej kassy.

ANGLIA.

Londyn dnia 11 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej).

Gazeta *Times* twierdzi, iż zatargi między Anglią i Cesarzem Marokańskim zostały w dobrym sposobie załatwione, co, jak mniemają, pochodzi z zamknięcia portu Tangerskiego.

Wiemy teraz, iż *Stephenson* wsiadł d. 7 b. m. w *Milford* na okręt *Kingston*, który miał płynąć do *Savannah*, w Georgii, w Ameryce północney. Nie można się spodziewać, aby wysłane w pogoń za nim okręty, potrafiły go doścignąć.

W *Stockport* zamknięto 15 fabryk, przez co blisko 2000 ludzi utraciło zarobek: niechcieli bowiem zezwolić na zmniejszenie im o 10 procentu dotychczasowej płacy. W *Hyde*, gdzie płaca robotnikom jest już o 5 do 7 procentu mniejsza, niż w *Stockport*, właściciele fabryk chcą ją jeszcze bardziej zmniejszyć.

Statek pocztowy *Quensberry* przywiózł z *Rio-Janeiro* wiadomość pod dniem 26 listopada, iż Cesarz Brezyljski nie skłonił się do propozycyji rządu Angielskiego, uczynionych mu przez Lorda *Strangford*. Podczas odpłynienia rzeczzonego statku z *Rio-Janeiro*, wiedziano tam o szczególnym przybyciu młodej Królowej Portugalskiej do Anglii, i przyjęciu jej ze stosownemi honorami. Cesarz nie jeszcze nie postanowił względem dalszej podróży Królowej córki swojej, oczekując listów z Europy, oraz deputacyi Portugalczyków, wysłanej przez tęż Królową do *Rio-Janeiro*. Listy do Pości Brezyljskiego i Margrabiego *Barbaccena* przywiózł Pan *de Costa*, który stanawszy w *Londynie* udał się zaraz do Margrabiego *Itabayana*.

List z *Nowego-Yorku* pod dniem 10 grudnia donosi, iż Jenerał *Jackson* obrany został Prezydentem Zjednoczonych Stanów północney Ameryki. Nowym Sekretarzem Stanu ma być Pan *van Brusen*, terazniejszy Gubernator w *Nowym-Yorku*.

Prezydent Rzeczypospolitey Meksykańskiej ogłosił w wydanej odezwie, iż rząd wie z pewnością, że Hiszpania czyni w *Hawannie* przysposobienia do uderzenia na Rzeczpospolitą i odzyskania tego kraju; zachęca więc obywateli do jedności i dzielnego odporu.

Okręt *Ranger* przywiózł z *Port au-Prince* wiadomość do *Nowego-Yorku*, iż Prezydent *Haytański* udał się ztamtąd na czele wojska do *Aux-Cayes*, który to port (jak stychać) blokuje flotta Hiszpańska z *Hawanny*. Wypadek ten wzbudza wielką trwogę na wyspie *Hayti*.

— Dnia 12 —

W Irlandyi znajduje się teraz 6 półków jazdy i 22 batalionów piechoty. Oprócz tego jest stosowna liczba zakładow, z których każdy ma 224 oficerów i żołnierzy, z liczną artylleryą pieszą i konną. Liczba ta przewyższa znacznie liczbę wojska, którą rząd utrzymuje w Indjach Wschodnich, gdzie ludność wynosi przeszło 100 milionów samych krajowców.

Zmarły Lord *Liverpool* zostawił tylko 150,000 funtów szterl. (5,200,000 zł. pol.), nie zaś 700,000 funtów szterl. (28 milionów zł. p.), jak z początku mówiono. Po oycu swoim odziedziczył 100,000 funtów szterl. (4 miliony zł. pol.).

Listy z *Dublina* pod d. 10 b. m. donoszą, iż nazajutrz miały się odprawić zgromadzenia tamedycznych obywateli, celem podania Margrabiemu *Anglesca* adressów przed bliskim jego wyjazdem.

Gazety tutejsze odpowiadają rozmaitym sposobem na zapytanie: czyli przyszłe posiedzenie Parlamentu będzie burzliwem? Gazety *Morning-Journal*, *Morning-Herald* i *Goniec* wróżą spokój obrad, którą ledwo zwykłe spory względem katolików przerwać zdołają; zdanie to opierają na pomysłności kraju od czasu urzędowania Xięcia *Wellingtona*, na powiększeniu dochodów publicznych, i na wpływie Izby Wyższej dla u-

trzymania terazniejszego Ministryum. Przeciwnie Gazeta *Times*, będąca organem opozycyji w duchu zmarłego Pana *Canning* i Lorda *Holland*, zapowiada nader burzliwe obrady i straszną opozycyją. Tęm większą przeto ciekawość wzbudza mowa z tronu przy zagajeniu posiedzeń.

D. 10 b. m. spalił się teatr w *Glasgowie*, tak, iż nie nie uratowano.

Wczoraj wieczorem rozeszła się tu zatrważająca pogłoska, iż Xiążę *Wellington* został zastrzelonym. Jedną z gazet dzisiejszych objaśnia w następującym sposobie przyczynę tej wieści: „Zacny Xiążę był z kilku innymi znakomitemi osobami na łowach u Hrabiego *Verulam*. Margrabia *Aberara* strzelił właśnie wtenczas do bażanta, kiedy wspomniany Xiążę i jeden z dozorców myślistwa, których Hrabia jeden przez krzaki widzieć nie mógł, przechodzili. Wystrzał szrótem trafił razem we trzy przedmioty, to jest, w bażanta, który został zabity, w Xiążęcia *Wellingtona* i owego dozorcę myślistwa. Cieszy nas to jednak, iż możemy dodać, iż żadna z obu wymienionych osób nie jest bardzo ranioną, bo tylko ubiór myśliwski został przedziurawiony. Z tego młodego zdarzenia rozeszła się wieść o okropnym zabójstwie.”

Odebrano tu wiadomość z *Mally* pod d. 21 grudnia, iż wielkie burze panowały na morzu Śródziemnym, i zapewne niemało nieszczęścia zrządzily. Hrabia *Heyden* popłynął z eskadrą Cesarsko-Rossyjską do *Poros*.

HISZPANIA.

Madryt dnia 31 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Hrabia *St. Priest*, poseł francuzki, wystąpił w tej chwili sztafetą do rządu swego, z wiadomością o podpisaniu układu z Hiszpanią, względem zapłacenia Francyi długu 80 milionów franków. Hiszpania zatrzymuje 12 milionów fr. na rachunek pewnych likwidacyi, które, według jej twierdzenia, przypadają od Francyi. Cały dług wynosił 92 milionów, wraz z różnicą, jaka zachodzi w żołdzie, podług stopy wojennej, który Hiszpania wojsku Francuzkiemu płacić była obowiązana.

W Murcyi dało się znowu uczuć mocne trzęsienie ziemi.

— Dnia 1 stycznia —

Tegoroczny Almanach tutejszy, wymieniając osoby panujące w Europie, umieścił *Don Miguela*, jako Króla Portugalskiego. Listy prywatne z *Lizbony* nie zgadzają się z tamedzną gazetą dworską w doniesieniach o zdrowiu *Don Miguela*.

Do Katalonii mają być posłane 3 półki, gdyż znowu obawiać się wypada rozruchów w tej prowincyi.

Donoszą z *Gibraltaru*, iż zaraz po wyzdrowieniu doktora *Louis*, doktor *Trousseau* zachorował na gorączkę, lecz jest nadzieja, iż wkrótce wyzdrowieje. Do dnia 25 grudnia umarło tam na grassującą gorączkę blisko 2,000 osób, między którymi było 500 wojskowych.

PORTUGALIA.

Lizbona dnia 27 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Listy z *Madery* donoszą o wybuchłem tam powstaniu przeciw *Don Miguelowi*. Odmówiono posłuszeństwa Gubernatorowi i władzom tamedznym, a powstańcy uskuteczнили swoje przedsięwzięcie, kiedy burza rozproszyła eskadrę.

Nieprzezyrzana zastona pokrywa jeszcze ostatnie wypadki. Wszystko oznaczało śmieć *Don Miguela*, o której nawet już mieszkańcy tutejsi po większej części nie wątpili. Mniemanie to ciągle się jeszcze utrzymuje, chociaż gazeta dworska donosi, iż *Don Miguel* wstał z łóżka. Nie wiemy: czyli sterem rządu kieruje Królowa wdowa, lub Ministrowie *Don Miguela*. Wczora mówiono, iż *Don Miguela* noszono w lektyce po okolicach pałacu *Queluz*; dziś zaprzeczają temu, i dodają, iż jeśli nie umarł, jest przynajmniej chory niebezpiecznie. Miał zupełnie schudnąć, i cierpi

wielki ból w piersiach. Tajemnica wkrótce się wyjawia: albowiem na dzień 6 stycznia zapowiedziano pokój u dworu.

TURCYA.

Od granic tureckich 1 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej).

Goniec Smyrneński z dnia 13 grudnia donosi z wyspy *Kandy*, iż doktor *Caporal* ze Smyrny, został wysłany przez *Suleimana* Baszę do *Kanei*, dla rozmówienia się z tamecznym dowódcą, *Mustafą* Baszą, oraz dowódcami francuzkim i angielskim, względem sposobów zawarcia zawieszenia broni między Turkami i Grekami. Narada miała się odbyć dnia 20 listopada, i spodziewano się pomyślnego wypadku, gdyż obie strony składają się do przyjęcia zasady, aby każdy posiadacz gruntu, Grek lub Turek, zebrał plody swojej ziemi. Obie strony wiele sobie obiecują po sprawiedliwości i duchu pojednawczym kapitana okrętu liniowego *Roberta*, dowodzącego na fregacie francuzkiej *Syrena*, stojącej na kotwicy w *Suda*.

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

—Wyjątek z listu pisanego z Berlina do *Krzemieńca* dnia 30 (18) września 1828 r. Wszakże do najważniejszych rzeczy, którem widział wczasy terażniejszego pobytu mego w Berlinie, należy bez wątpienia zebranie tylu uczonych, w celu poznania się, zbliżenia, udzielenia sobie wzajemnego wiadomości i odkryć, a szczególnie w celu założenia towarzystwa, którego prace i badania, znacznie się przyczynią do postępu nauk przyrodzonych. Gazety krajowe musiały cię zapewne, kochany przyjacielu, uwiadomić o tym zjeździe naturalistów i lekarzy. Przesyłam ci niektóre w tej mierze szczegóły, w tém przekonaniu, że cię przyjemnie zająć zdołają, chociaż może niedostatecznymi się wydadzą.

Na dzień 8 września n. s. publiczne pisma zaprosiły uczonych rozmaitych narodów, a szczególnie Niemców, na wspólne zebranie się Towarzystwa, które tu nosi nazwisko *Towarzystwa Niemieckich Badaczy Natury*. Do 500 członków zgromadziło się na czas oznaczony z całych Niemiec, ze Szwecyi, Finlandyi, z Anglii i innych królestw. Z Warszawy był *Jarocki*, *Pusch* i *Colberg*; z Krakowa *P. Oestersicher*; z Petersburga *P. Reyman* architekt w Państwie Rossyjskiem; z Wołynia *Dr Karol Raczkowski*, którego toż towarzystwo członkiem swoim mianowało. O godzinie 10tej utworzyło się posiedzenie; *Humboldt*, sławny z prac literackich i przedsięwziętych podróży, jako prezes zagaił sessyę, już to podziękowaniem członkom, że się zjechali, już to skreśleniem potrzeby doskonalenia nauk przyrodzonych i medycyny. *Lichtenstein*, także uczonemu światu znajomy, przeczytał i opowiedział porządek, jakim się odbywać będą sessyę. Potem rozpoczęło się czytanie. Każden autor sam swoje prace czytał, i to podług porządku, jak się do tego zapisał. Tak na pierwszy, jak i na innych sessyach, największe czytano rozpraw Geognostycznych. Pierwszego dnia *Pusch*, professor mineralogii z Warszawy, miał rzecz wybornie wypracowaną: *O pokładach ziemi w Polsce*. Po skończonej sessyi zaprosił *Humboldt* wszystkich członków na herbatę na godzinę 8mą wieczorem do sali teatralnej. Piękna i wspaniała sala, dwa razy tyle osób objąć mogła, Król raczył umyślnie z całą swoją familią zjechać na ten dzień, lubo był zajęty rewią w Szląsku. Wszystkiego było podostatkami, i to wszystko Królewskim kosztem. Król z familią siedział w łoży, przyjmował spełniane zdrowie i sam je spełniał. Potem Następca tronu zeszedł do sali; tam go wszyscy otoczyli, i z kilkoma taskawie rozmawiał. Więcej niż dwie godziny cała kompania się bawiła. Przez następne siedm dni po-

siedzenia się odbywały regularnie od godziny 10tej do 2giej. Po skończonej sessyi szli wszyscy razem do wspólnego stołu na obiad, do ogromnej sali w wojskowym budynku za miastem (*exercierhaus*). Kompania ta warta była widzenia, 24 stoły po 24 osób mieszczące, pięknie ubrane w kwiaty, owoce i drzewa, kosztownym ozdobione nakryciem, miły sprawiały widok dla oka; a wesołe twarze tylu znakomitych i poważnych osób, wspólne udzielanie się, otwartość w mowie, uprzejmość, przystoyność i porządek zajmowały umysł i serce. Miło było widzieć, jak nauka i praca wszystkich zjednoczyła i niejako spokrewniła. Rządki uprzejmości *Humboldt* rad był z każdym rozmawiać; równie uprzejmymi; równie wolnymi od wszelkiego pedantyzmu; którego prawdziwa nauka nie potrzebuje, okazali się: *Berzelius*, *Martius*, *Huffland*, *Kreysig*, *Gröffe*, *Horn* i inni. Posłowie zagraniczni, najpierwsi w kraju urzędnicy, radzi byli biesiadować wspólnie. Wolno było nawet członkom przyprowadzać obce osoby za szczególną do tego kartą: z czegom i ja korzystał. Wiele także kobiet zdołało te stoły. Po skończonym obiedzie, każdy z członków składał antrepenorowi zł. pol. 4. Na przedostatnim obiedzie towarzystwo śpiewaków z różnych urzędników i uczonych złożone, śpiewało wesołe pieśni, anakreontyki i inne krotofilne kawałki dla wspólnego uweselenia się. Ogromny kielich połączony stał przed najstarszym śpiewakiem, jako jego godło. Do nacyelniejszych rozpraw na posiedzeniach czytanych należą: Rozprawa *Berzeliusa* o *Platynie* i *Irydium*, i o ich z innymi metalami połączeniu. Człowiek ten wielkie ma poważanie; dosyć jeszcze młody, żywego ułożenia; bez najmniejszej pedanteryi; *Martius* z *Monachium*, sławny naturalista czytał, i rysunkiem, i figurą wyrobioną stwierdził architektoniczną roślin budowę. Rozprawa sławnego *Okena* także nakręcała naturę do pewnej regularności. Dowodził on, że budowa wszystkich części ciała ludzkiego, a szczególnie jego fundamentu to jest: szkieletu, odnosi się zawsze do liczby pięciu. Uważano to, ile miarkować mogłem, raczej jako *lusus ingenii*, aniżeli jako rzecz, z którejby korzyść dla nauki wynikać mogła. Ale pięknie i gładko tłumaczy się *Oken*. *Reinart* czytał z uniesieniem wyjątki z podróży swojej do wysp Archipelagu i Jawy. Stał się on ofiarą ciekawości badacza; bo wybuch lawy wulkanu uszkodził mu nogi i dziś z trudnością chodzi. Czytano o konserwowaniu preparatów obfitujących w galarety. O innych rozprawach geognostycznych, o elektro-magnetyzmie, o anatomii porównawczej i t. d., nie wspomnę, bo byłoby przeszło granicę listu. Udzielam ci, ilem zachwycał, a i to choć niedokładne, racz przyjąć za dobre, jako od profana. Nie jedno pewnie pismo z powodu tego zgromadzenia i czytanych tu rozpraw na świat wyjdzie. Rząd okazywał wiele względów dla członków towarzystwa, którzy mieli zielone bilety. Bilet ten służył niejako za patent, za którym wszystko, co jest ciekawego w Berlinie, widzieć można było; za wyrażnym bowiem rozkazem Króla, każdemu badaczowi natury wolno było być wszędzie, i wszędzie uprzejmie i dobrze był przyjmowany. Uwolniono ich nawet od meldowania się policyi i innych porządkowych formalności. Po skończeniu posiedzeń większością głosów postanowiono; iż na rok przyszły zgromadzi się towarzystwo w *Heidelbergu*.

JP. Ignacy Reutt, znany artysta, który dotychczas ze wszelką akuratnością i precyzją komponuje najsławniejszych autorów wykonując, zasłużył na imię dobrego skrzypaka: ma zamiar w przeciągu miesiąca styczni 1829 roku, dawać koncert, własnej kompozycji. Czas i miejsce przez afisze ogłosi się.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

Вилно дня 25 Стычня в. с. 1829 Roku.

О Б Ъ Я В Л Е Н І Я.

2 ИМПЕРАТОРСКОГО Воспитательнаго Дома, оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеися: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго торга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Маіорши Вѣры Михайловны Дурновой, состоящее Вишебской Губерніи Невельскаго Повѣща при сельцѣ Дубнинѣ дворовыхъ 3, въ деревняхъ Репищахъ 15, Боровой 10, Подбелыми или Харняхъ за исключеніемъ 10—20, Журовахъ 14, Хобняхъ или Лахняхъ 30 и шого 90 мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего 1829 года марта мѣсяца первый 12, вторый 14 и третій 19 числъ. Желаютіе купити имѣніе сіе, могутъ являиься въ Опекунскаго Совѣща показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

2 Od Rady Opiekunicy St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszem ogłasza się, iż w niej przedaje się przez aukcyą z publicznego targu, oddany na ewikcyą za ominienie terminu, nieruchomy majątek Majorowej Wiery Michajłowny Durnowej, położony w Witebskiej gubernii Nowelskiego ptu, przy majątku Dubninię dwornych 3, we wsiach: Repiszczach 13, Borowej 10, Podbieły albo Charniach za wyłączeniem 10—20, Żurowach 14, Chohniach albo Łachniach 30, w ogóle 90 dusz płci męskiej, zapisanych do rewizyi 1816 roku z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niej zabudowaniem; dla czego naznaczono terminy do targow tego roku marca: 1szy 12, 2gi 14, i 3ci 19; życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunicy w oznaczonych terminach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

2 ИМПЕРАТОРСКОГО Воспитательнаго Дома, оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеися: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго торга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Викеніи Іосифовича Бушовича, состоящее Вишебской Губерніи и Повѣща при имѣніи Влидичахъ дворовыхъ 7, въ деревняхъ: Бураковѣ за исключеніемъ 18—22, Болярѣ 41, Комлювѣ 24, Бураковѣ 18, Казинцѣ 32, Лозовкѣ 43, Коплуновѣ 13, и шого 200 мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего 1829 года марта мѣсяца первый 12, вторый 14 и третій 19 числъ. Желаютіе купити имѣніе сіе, могутъ являиься въ Опекунскаго Совѣща показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

ныхъ числъ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе, и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

2 Od Rady Opiekunicy St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszem ogłasza się, iż w niej przedaje się przez aukcyą, z publicznego targu, oddany na ewikcyą za ominienie terminu, nieruchomy majątek obywatela Wincentego Józefowicza Butowicza, położony w Witebskiej gubernii i powiecie przy majątku Wielidiczach dwornych 7, we wsiach Burakowie za wyłączeniem 18—22, Bojarze 41, Komlowie 24, Burlakowie 18, Kazince 32, Łozowce 43, Koptunowie 13, w ogóle 200 płci męskiej dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niej zabudowaniem, do czego naznaczono terminy do targow tego 1829 roku marca: 1szy 12, 2gi 14, i 3ci 19. Życzący kupić takowy majątek zechcą przybyć do Rady Opiekunicy w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

2 ИМПЕРАТОРСКОГО Воспитательнаго Дома оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеися: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго торга, заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Адама Иванова Цѣхановецкаго состоящее Могилевской Губерніи Сеннинскаго Повѣща, придворѣ Поженкахъ дворовыхъ 16 крѣстьянъ въ деревняхъ Поженкахъ 74, Городцѣ 94, Лукьяновѣ 62, застенки Паршулевѣ 4, и шого 250 мужеска пола душъ, писанныхъ по ревизіи 1816 года, съ рожденными послѣ ревизіи, со всею принадлежащею къ нимъ землею и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего года, мая мѣсяца первый 21, вторый 23 и третій 30 числъ. Желаютіе купити имѣніе сіе, могутъ являиься въ Опекунскаго Совѣща показанныхъ числъ въ присудственное время, и видѣти въ ономъ продаваемому имѣнію опись, условіе и форму купчей крѣпости.

Экспедишоръ Осмоловски.

2 Od Rady Opiekunicy St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszem ogłasza się: iż w niej przedaje się przez aukcyą z publicznego targu oddany na ewikcyą za ominienie terminu, nieruchomy majątek obywatela Adama Iwanowa Ciechanowieckiego, położony w Mohilewskiej gubernii Sienińskiego powiatu, przy dworze Pożenkach dwornych 16 włóścian we wsiach: Pożenkach 74, Horodce 94, Łukianowie 62, zaścianki Partulewie 4, w ogóle 250 dusz płci męskiej, zapisanych do rewizyi 1816 r., z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią, i wszelkiem na niej zabudowaniem; dla czego naznaczono terminy do targow tego roku maja: 1szy 21, 2gi 23, i 3ci 30; życzący kupić ten majątek, zechcą przybyć do Rady Opiekunicy w oznaczonych dniach w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedaźnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

2 ИМПЕРАТОРСКОГО Воспитательнаго Дома, оиъ С. Петербургскаго Опекунскаго Совѣща симъ объявляеися: что въ ономъ продается съ аукціоннаго публичнаго торга заложенное и просроченное недвижимое имѣніе Помѣщика Ивана Фадьева сына Буйнибскаго, состоящее Вишебской Губерніи, Невельскаго Повѣща въ разныхъ селеніяхъ 360 мужеска пола душъ писанныхъ по ревизіи, 1816 года, съ рожден-

ными послѣ ревизіи, со всею принадлежашею къ нимъ землею, и всякимъ на оной спроеніемъ; для чего назначены сроки торгамъ сего года маія мѣсяца первый 7, вторый 14, и третій 16 числа. Желашіе купить имѣніе сіе, могутъ являшся въ Опекунскій Совѣщъ показанныхъ числѣ въ присудственное время, и видѣшь въ ономъ продаваемому имѣнію, опись, условіе, и форму купчей крепости.

Экспедишоръ Осмоловски.

2 Od Rady Opiekuńczej St. Petersburgskiej CESARSKIEGO Domu wychowania ninieyszym ogłasza się, iż w niej przedaje się przez aukcyę z publicznego targu, oddany na ewikcyę za ominięcie terminu nieruchomy majątek Obywatela Jana Tadeusza syna Buynickiego, położony w Witebskiej gubernii Newelskiego powiatu w różnych wsiach 360 płci męskiej dusz, zapisanych do rewizyi 1816 roku, z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należąca do nich ziemią, i wszelkiem na niej zabudowaniem; do czego naznaczono terminy do targow, tego roku w miesiącu maja: 1829 7, 2gi 14, i 3ci 16. Życzący kupić ten majątek zechcą przybyć do Rady Opiekuńczej pomienionych dni w czasie posiedzeń, i widzieć w niej przedającego się majątku inwentarz, warunki i formę przedajnego prawa.

Expedytor Osmołowski.

3 Ошъ Правленія Государственнаго Заемнаго Банка объявляешся, что въ ономъ продавашся будешъ имѣніе покойнаго Помѣщика Ивана Казимиrowa Колбы, заложенное въ Государственномъ Заемномъ Банкъ позайму его изъ онаго на 12 лѣтъ, 1815 апрѣля 29 асс. 16000 р. состоящее Вишебской Губерніи въ Лепельскомъ Повѣщѣ, называемое Меджиць, съ деревнями: Иконокъ, Тарасокъ, Зальсьѣ и Царахъ, всего 229 мужеска пола душъ въ числѣ налицо 109, бѣжавшихъ 28, убылыхъ 92; женска ревизскихъ 207, въ помѣ числѣ на лицо 111, бѣжавшихъ 30, да новорожденныхъ мужеска 13 и женска пола 12 душъ, со всемъ ихъ имущешвомъ, спроеніемъ и землею, сколько оной по планамъ и межеванію къ имѣнію принадлежшъ. Сіе имѣніе приносишь въ годъ доходу до 852 р., а оценено въ 30,000 р., и продаешся за непадшежъ причинающейся Банку суммы. Сроки торгамъ назначены сего года апрѣля 22, 24 и 26 числа, желашіе купить имѣніе могутъ являшся въ Правленіе Банка и прежде показанныхъ числѣ въ присудственное время и видѣшь въ ономъ продаваемому имѣнію опись и условія.

Правшель Канцеляріи Яковъ Федоровъ.

3 Od Rządu Pożyczkowego Banku Państwa ogłasza się, iż w nim przedawać się będzie majątek zmarłego obywatela Jana Kazimirowa Kolby, oddany na ewikcyę Bankowi Pożyczkowemu Państwa za pożyczkę na lat 12, 1813 kwietnia 29. ass. 16,000 rub. wynoszącą, położony w Witebskiej gubernii w Lepelskim powiecie, nazywający się Miedzyć ze wsiami: Ikonock, Tarasow, Zalesie i Cary, w ogóle 229 płci męskiej dusz, w liczbie istotnie będących 109, zbiegłych 28, ubytych 92; żeńskich rewizkich 207, w tej liczbie istotnie będących 111, zbiegłych 30; noworodzonych męskiej 13 i żeńskiej płci 12 dusz, ze wszelką ich własnością, zabudowaniem i ziemią, ile jey podług planow i ograniczenia do majątku należy. Ten majątek przynosi na rok dochodu 852 rub., a oceniony 30,000 rub., przedaje się za niepłacenie należney Bankowi summy. Terminy do targow, naznaczono tego roku kwietnia 22, 24 i 26; życzący kupić majątek mogą przybyć do Rządu Banku i przed oznaczonymi dniami w czasie posiedzeń, i widzieć w nim przedającego się majątku inwentarz i warunki. Zarządzający Kancellaryą Jakub Fiedorow.

2 Konsystorz Jeneralny Duchowny Rzymsko-Katolicki Łaciński-Łucki, po wysłuchaniu prośby przez Alumna Seminarjum Olyckiego

Marcina Ziemnowicza do posiadania majątku po niegdy WJX. Woyciechu Ziemnowiczu Kancelerzu Kollegiaty Olyckiej Proboszczu Kazimirzckim pozostałego, z mocy prawa sukcesyi przychodzącego, podaney, ponieważ w tym przedmiocie bez poprzedniczego wezwania innych konsukcessorow Sądowe rozporządzenie i zdecydowanie nastąpić nie może, a przeto do ułatwienia ostatecznego takowego dzieła Konsystorz wyż wyrażony za termin ostateczny dzień 15 października r. bieżącego 1829 naznacza, na jakowym terminie, aby wszyscy sukcesorowie ś. p. WJX. Kancelerza Ziemnowicza mający prawo do pozostałego po tymże majątku, w ninieyszim Konsystorzu z udowodnieniami prawnemi stawili się.

Assesor X. Kazimierz Czemerowski Kanonik Łucki. Sekretarz Alex. Pomarzański. Kancelarzysta Michał Słabniewicz.

Пожалованная аренда вдовѣ Генераль Маіорше Яфимовичевой, Виленской Губерніи въ Ошмянскомъ Повѣщѣ Вишняны, и въ Упицкомъ Повѣщѣ Спироспво Гередское, коиорыя во владенія вступяшъ въ апрѣль мѣсь сего года, а пошому извѣщаю, не пожелаешли кто взяшь оныя въ аренду, для условіяже могутъ являшся въ Вильнѣ къ Генераль Маіору Бушуеву 1му, живущему въ арсенале.

Вольно печаташъ, по болезни Господина Полицеймейстера Часпный Приспавъ Жеребчиковъ.

2 Sąd Podkomorsko-Exdywizorski w majątności Smółwy zwanej w Pcie Brasł. leżącej wyrokiem Sądu Gł. Wileń. 2go Depar. naznaczony, dla dopełnienia po Ignacym Turze Stolniku Brasławskim od uspokojenia jego wierzycieli pozostawać mogących funduszów między bracią Turami podziału i domierzenia kredytorom Jana Tura Prezydenta Grodz. Brasł. satysfakcyi, w zamiarze przybliżenia takowej oczekującym stronom w terażnieyszim swoim do majątku Smółw zjeździe, bez żadnych już dalszych odkładow wyexpedyowaniem determinowanych z tradycyynymi i zastawnymi possesorami aktow, słuchaniem głosow i ułatwieniem oczewisty wyrok uprzedzających czynności, zajmować się i całkowitą sprawę naydaley w dniu i przyszłego mca lutego idącego 1829 r. do namowy wzięść postanowiwszy, ażeby odestane po satysfakcyi i do odpowiedzi powołujące się osoby przed tym terminem wszelkie jakie mają do objaśnienia interessu czynić się mogące onego przetożenia odbyły, dla wiadomości stron o terażnieyszim, za obwieszczeniem przypadłym i doszłym swoim do majątku Smółw zjeździe i o powinności ich pod zapowiedzianą wyrokiem Sądu Gł. amissyą stawiania, w naznaczającym się przeciągu czasu do zamierzającego się na wzięcie całej sprawy w namowę terminu, ninieyszą dla trzykrotnego w gazecie Kuryera Lit. umieszczenia podaje awizacyą 1829 r. stycznia 10 d.

Józef Kozakowski Podkomorzy Ptu Wilt. Józef Mikosza S. Ziem. Zawiley. i Exdyw. Jan Baniewicz S. Grodz. Brasław. i Exdyw.

REGISTR NASION SWIEZYCH.

Ze składu JPana Karola Henryka Wagnera w Rydze, znajdujących się do sprzedania w sklepie Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, po następującej cenie na rok 1829.

	Cena srebrna	
	R.	K.
Majoran	10	10
Thymian	15	10
Lawendy sieje się w jesieni	15	10
Szałwia wielkie liście	8	10
Izop	12	10
Ruta	12	10
Kopr wielki włoski	12	10
— — pospolity (Dyll)	5	10
Kmin	5	10
Rozmaryn	15	10
Bazylika wielkie liście	15	10
— — małe liście	15	10
Portulak żółty	12	10
Szpinak nasiona okrągłe	4	10
— — ostre	4	10
— — anł. ciągle trwający	10	10
Trybulka holenderska (pietruszkowa nac)	10	10
Rzeżucha zwyczajna do sałaty	4	10
Hispanische Kreise (nasturtium)	20	10
Cochlearia oder Löffel Kraut	12	10
Carde Benedicte	12	10
Hollauch	12	10
Szairan (Carthamus tinctorius)	20	10
Cytron malissa	12	10
Szczaw holenderski wielkie liście	8	10
<i>Kapusta.</i>		
Kalafiorzy angielskie najradsze	55	10
— — — ditto późne wielkie	60	10
— — — cypryjskie ranne	55	10
— — — — — późne	60	10
Brokuły włoskie białe	20	10
— — — angl. czerwone	20	10
Kapusta biała ranna cukrowa	15	10
— — — ordynaryjna do kwaszenia	6	10
— — — wielka holenderska	10	10
— — — — — brunswicka	12	10
— — — ranna Strazburska (Wirsing) Safoyka	15	10
— — — późna wielka	12	10
— — — wielka holenderska czerwona	12	10
Bruxelskie wyrostki (Rosenkohl)	15	10
Galarepa angl. bardzo ranna	15	10
— — — wielka okrągła	8	10
— — — niebieska	10	10
Brukiew żółta	6	10
Jarmuż kręty niski	6	10
<i>Sałata.</i>		
Sałata bardzo ranna agl. głowiasta kamienna do pedzenia	15	10
Sałata głowiasta berlińska żółta	15	10
— — — — — azjatycka	15	10
— — — — — pstra z czarném nasieniem	15	10
Endywia złotożółta zimowa	15	10
— — — zielona	15	10
<i>Włoszczyzna.</i>		
Marchew krótka czerwona holenderska do pedzenia	7½	10
— — — długa czerwona żółta (Burkany)	4	10
Scorzonerja (Schwartzwurtzel)	10	10
Salsefis (Haberwurtzel)	10	10
Cykorya biała prawdziwa brunswicka	8	10
Pietruszka cukrowa	6	10
Pasternak angielski	5	10
Selery wielkie kłębiste lipskie	12	10
— — — — — angielskie krótko-nisciowe	15	10
Buraki długie czerwone holenderskie ciwiktłowe	5	10
Cukrowy korzeń (Cuker Wurtzel) sieje się w jesieni	20	10
<i>Rzepa.</i>		
Rzepa okrągła ranna holenderska biała	6	10
— — — — — jasienna biała	6	10
— — — — — ditto żółta	6	10
— — — mała berlińska czerwona, czyli telowska, sieje się w lipcu	7½	10
<i>Rzodkiew.</i>		
Radysa ranna biała krótko lisciowa miesięczna okrągła	6	10
— — — — — czerwona	6	10
— — — — — ditto długa	6	10
— — — — — biała ditto	6	10
Rzodkiew letnia czarna długa	6	10
— — — zimowa ditto ditto erforska	6	10
<i>Cebula i por.</i>		
Cebula wielka hiszpańska żółta	15	10
— — — ditto ditto czerwona	15	10
— — — ditto ditto biała	15	10

	R.	K.
Pory letnie	15	10
— — — zimowe	15	10
<i>Ziarna rozmaite.</i>		
Ogórki białe ranne holenderskie	20	10
— — — — — angielskie	20	10
— — — — — zielone ditto holenderskie	15	10
— — — — — długie angielskie	15	10
— — — — — małe rossyjskie	6	10
— — — — — białe wielkie do pedzenia	25	10
— — — — — zielone długie a stopy perskie	25	10
Szparagi wielkie angielskie	10	10
Kardy hiszpańskie (cardon d'espagna)	15	10
Karczochy wiejskie holenderskie	25	10
Melony kantalupy i arbuzy 20 sortow paczek	2	10
<i>B o b.</i>		
Bob czyli groch szablasy turecki bardzo szeroki tyczkowy funt	50	10
— — — — — perłowy mały tyczkowy	50	10
— — — — — prong czyli turecki ognisty tyczkowy	50	10
— — — — — bardzo szeroki tyczkowy do pedzenia (Krup Schwerdbohne)	50	10
— — — — — wielki angielski windsorski	25	10
<i>Groch do użycia razem z tuską.</i>		
Groch cukrowy niski francuzki ranny do pedzenia	35	10
— — — — — bardzo ranny majowy	35	10
Groch cukrowy szeroki angielski (Schwerd) funt	35	10
— — — — — zwerg (de grace)	35	10
— — — — — szparagowy, do użycia, tak się gotuje jak szparagi	35	10
<i>Groch do użycia bez tuszek.</i>		
— — — — — niski francuzki do pedzenia	35	10
— — — — — bardzo ranny majowy	35	10
— — — — — angielski voltragende	35	10
— — — — — niski zielony koperkowy	35	10
<i>K a r m y</i>		
Koniczyna wielka czerwona holenderska (trifolium pratense) . . . . . funt	20	10
— — — — — niską białą holenderską (trifolium repens) . . . . . ditto	40	10
— — — — — lucerna (medicago sativa) . . . . . ditto	50	10
Ekspareeta (hedisarium onobrychis) . . . . . ditto	40	10
Raygras angielski (lolium perenne) . . . . . ditto	40	10
— — — — — francuzki (avena elatior) . . . . . ditto	50	10
Grassesamen zu imvarende inseedpotage, można ich zasiewać i w ogrodzie i w gruntach, daleko się lepiej udaje jak spergiel ditto	60	10
Thimoty grass (phleum pratense) . . . . . ditto	60	10
Honiggras (holcus canatus) . . . . . ditto	60	10
Rzepa angielska wielka turnips (brassica rapa) . . . . . ditto	1	10
— — — — — szwedzka żółta (Ruta бага) . . . . . ditto	10	10
Buraki białe, do fabrykowania cukru ditto	80	10
Tytaniu do zasiewania w 10 gatunkach, a w każdym paczku po 10 prz.	75	10
<i>K w i a t y</i>		
Lewkonia letnia, 10 najpiękniejszych kolorow . . . . . paczek	2	50
— — — ditto 12 ditto ditto ditto . . . . . ditto	1	75
— — — zimowa 12 ditto ditto ditto ditto . . . . . ditto	1	75
Malwy rozmaite pełne w 50 gatunkach ditto	2	10
Astry pełne 10 gatunkow . . . . . ditto	1	25
Georginy 20 ditto . . . . . ditto	2	10
Letnie kwiaty 25 ditto . . . . . ditto	1	50
ditto ditto 50 ditto . . . . . ditto	3	10
ditto ditto 100 ditto . . . . . ditto	6	10
Krzewy ciągle kwitnące 25 sztuk w różnych kolorach . . . . . ditto	2	10
— — — ditto ditto ditto 50 . . . . . ditto	3	10
— — — ditto ditto ditto 100 . . . . . ditto	6	10
Esotishe flantz 25 . . . . . ditto	3	10
ditto ditto ditto 50 . . . . . ditto	6	10
<i>Kwiaty przjami.</i>		
Lewkonia letnia wszystkie kolory pomieszane . . . . . przja	15	10
— — — — — zimowa . . . . . ditto	15	10
Lak czyli fiołki bardzo ciemne . . . . . ditto	25	10
— — — — — wielkie liście . . . . . ditto	25	10
Aurykuły w różnych kolorach . . . . . ditto	25	10
Primula . . . . . ditto	25	10
Goździki polne pełne . . . . . ditto	25	10
— — — — — piórkowe . . . . . ditto	15	10
— — — — — kartuskie . . . . . ditto	10	10
— — — — — chińskie . . . . . ditto	10	10
— — — — — ditto w różnych kolorach . . . . . ditto	20	10
Malwy w różnych kolorach . . . . . ditto	10	10
Astry rozmaite pełne . . . . . ditto	15	10
Balsamina . . . . . ditto	15	10
Ostrożka . . . . . ditto	7½	10
Groszek pachnący . . . . . ditto	7½	10
Rezeda . . . . . ditto	7½	10
Renunkuły w różnych kolorach . . . . . sztuk	5	10
Anemony . . . . . ditto	5	10

Jak wszystkie takowe nasiona są w najlepszych gatunkach dobre i pewne, odsyłający one z ręczą, i sprzedają się w zapieczętowanych, przez niego samego paczkach.

Życzący mieć inne rozmaitego rodzaju krzewy, lub rośliny, albo też nasiona, będą mieli one dostarczone po tej samej cenie, co i w Rydze; jeżeli na to dadzą sprawunek do Towarzystwa Dobroczynności w Wilnie, płacąc z góry za koszt sprawunku, z dodatkiem wydatku za przesyłkę pieniędzy i transport z Rygi do Wilna.

JPan Wagner poleca miłośnikom ogrodów, wybor 100 odmian złożony, pełnych georgin (georgina var-jabilis fl. pleno). zawiera on bowiem najlepsze i najnowsze gatunki, jakie się w ostatnich latach ukazały, sprzedają one, albo pojedynczo, albo w zbiorach, złożonych z 10 gatunków, po rub. as. 30, 25 gatunk. po rub. 70, i 50 gatunk. po rubli as. 140, a sprowadzają się, albo prosto z Rygi, albo też, komu dogodniej, przez pośrednictwo Domu Towarzystwa Dobroczynności w Wilnie, gdzie się też znajdują na to Katalogi.

Szczególne Katalogi nasion ogrodowych, cebulek i tym podobnych, i ogólny wszystkich nasion kwiatowych, drzew, roślin i t. d., znajdujących się u JPana Wagnera, rozdają się bezpłatnie, w sklepie Towarzystwa Dobroczynności w Wilnie.

Wolno drukować Policmeyster Chrzęstowski.

3 Od Wileńskiej Skarbowey Izby ogłasza się, że na skutek polecenia JW. Cywilnego Gubernatora i Kawalera, będą w onej odbywać się hieżącego januaryi mca targi, a mianowicie 28, 29 i 30, a przetarg 1 febr. na dostarczenie dla Wileńskiego Wojennego szpitalu różnych drewnianych, szklanych i żelaznych sprzętów, oraz różnych instrumentów i obozu. Życzący zą tym podjąć się tego dostarczenia, zechcą z dostatecznemi ewikcyami jawić się na wspomniane terminu do Izby Skarbowey. Dla rozpatrzenia zaś rejestru jakie mianowicie rzeczy potrzebne, można przed targami codziennie przychodzić do Kancellaryi Izby Skarbowey, gdzie takowy przedjawniony będzie.

Sowietnik Kremer.

Naczelnik Stoła Józef Dybowski.

Stoła Pomocnik Malewski.

2 R. 1829 stycznia 18 d. Sąd Ziem. Ptu Troc. zajmując się rozbiorem sprawy konkursowey do funduszu WW, Franciszka b. Pisarza i Alfonsa Sędzięgo braci Potrykowskich, niejednokrotnie wzywał wierzycieli WW. Potrykowskich, ażeby ze swojemi stosunkami do tego Sądu przychodzili, teraz zaś przez rezolucyą d. 15 hieżącego mca stycznia zadeklarowawszy, iż w dniu 27 tegoż mca sprawę do namowy bierze, wzywa po raz ostatni interessowanych, ażeby do oznaczonego terminu ze swojemi pretensyami pod amissyą onych do Sądu niniejszego jawili się, o czém przez trzykrotną w Kuryerze Lit. awizacyą zawiadamia.

Józef Kuczewski Prezes Ziem. Ptu Troc. i Kawaler.

Władysław Syruć Sędzia Ziem. Trocki.

Pisarz Ziem. Troc. Strawiński.

Regent Adolf Ratowski.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski z mocy re-

missy Sądu Gł. Miń. 2go Depart. na fundusze JW W. Stanisława i Klary z Abramowiczów Radziszewskich b. Marszałkow Wilej. przeznaczony, w dniu 10 stycznia terażn. 1829 r. to jest w terminie przez wyrok pierwszo-zjazdowy zakreślonym, do majątności Lebidziewa w Peie Wilej. leżący, w komplecie zjechawszy, i czynność swą rozpoczawszy; gdy kredytorów i pretensorów przez awizacyą w gazecie Kurjera Lit. uprzednio umieszczoną na powyższy termin wezwał, i dzień 10 następującego mca ltnego na wzięcie sprawy do namowy zakreślił; przeto po raz ostatni przez awizacyą daje wiedzieć, aby kredytorowie z dopemiukami swojemi do funduszu Radziszewskich w Sądzie niniejszym do tegoż terminu jawili się, i że w dniu 10 mca lntego idącego 1829 r., bez względu na niestanność, lub odejście któreykolwiek strony, nieczyniąc żadnych odkładów, całą sprawę do namowy weźmie, a dla niestawających pretensorów skutkiem prawa amissyą zapisze zapowiada. R. 1829 mca stycznia 16 d.

Justyn Chomski S. Z. P. Wil. Exdyw.

Tadeusz Dmóchowski Podśudek Ziemi Piń. i Kawaler.

Kazimierz Alexandrowicz Pr. Z. Br. Ex.

3 Niżej podpisany, działający w imieniu żony swojey Brygidy z Mirskich Mirskiej Assessorowey Sądu Gł. Miń. 2go Depar. z mocy pełnomocney plenipotencyi, ma honor uwiadomić Publiczność przez niniejszą awizacyą, że za sumę kapitalną czer. zł. 1544 i zł. pol. 177, dekretem oczewistym Ziemstwa Zawilej. w roku 1822 czerwca 20 d. zapadłym, sądzoną dla żony mojej na W. Józefie Mirskim Członku Komitetu wierzycieli Radziwiłłowskich, tudzież za procenta po dekrete wów zaciągnięone, kapitał wspomnionego W. Józefa Mirskiego, jaki ma w massie Hrabini Witteghenszteynowey, jest pod ewikcyą wskazaną dekretem, że zaś W. Józef Mirski nie małą część kapitału tego już wybył, a zgoła niuspokoil żony mojej nawet pod względem procentów, ścieśnwszy tylko hypotekę jej służącą, żeby więc nadal temu zapobiedz, niżej podpisany ma honor każdego ostrzedz, ażeby nikt nie raczył wchodzić w żaden układ z W. Józefem Mirskim o takowy kapitał, i że w przeciwnym przypadku, narazi siebie na kolej sądową, jaką zechce przypisać własney swej winie. Tu zaś niżej podpisany uważa potrzebę i to jeszcze dodać, że już w tym względzie wszedł do Kommissyi Radziwiłłowskiej i uczynił urzędową odezwę do Prokuratoryi. Klaudysz Mirski Filozofii Doktor.

Wolno drukować. Wilno d. 17 stycznia 1829 r. A. Powstański Prez. Kom. Cen. Wiln. R. Kol. i Kawaler.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatry.	Odmiana w powiet.
	d. 25 godz. 2 wiecz.	27 cal. 11,7 lin.	— 5,25 stopni	Północny	Snieg
	d. 24 godz. 7 $\frac{3}{4}$ rano.	27 — 10,9 —	— 7 —	Wschodni	Pochmurno
	d. 25 — — —	27 — 8,9 —	— 7 —	Wschodni	Pochmurno

Wilno dnia 25 Stycznia r. 1829 roku.

1 Rząd CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileńskiego podaje do publicznej wiadomości, że majątki do tegoż Uniwersytetu należące: Puzyryszki i Rubionka w Wileńskim, a Dowgierdziszki w Oszmiańskim Poie położone, wypuszczają się będą na wieczny czynsz przez publiczną licytacją; do odbycia takowej licytacji naznaczone są trzy terminy: 1szy 22, 2gi 26 lutego i 3ci 5 marca r. t. Ktoby życzył licytować pomienione majątki, zechce się stawić w Kancellaryi Uniwersytetu na naznaczone terminy z prawną ewikcją, która może być składana w gotowych pieniądzech albo w duszach zaświadczonych o ich swobodności przez Sądy Główne, lub też w biletach bankowych. W teyże Kancellaryi znajdują się do przyrzeczenia w każdym czasie warunki do kontraktów, inwentarze, skazki i mapy; tamże powziąć można informacją o ilości w jakiej ewikcja ma być składaną; przytém dla uniknienia wydarzyć się mogących nieporozumień i kwestyi, Rząd Uniwersytetu uważa za rzecz potrzebną ostrzedz, że ubiegający się o wzięcie majątku na czynsz wieczny, obowiązany będzie przed licytacją oświadczyć, iż majątek, który licytować zamierza oheyrzał na miejscu. R. 1829 stycznia 24 d.

Sekretarz Felix Mierzejewski.

1 W xiegarni T. Glücksberga Xiegarza i Typografa CESARSKIEGO Uniwersytetu Wileń, znajduje się świeżo sprowadzona Mappa Turcyi, według najlepszych kart geograficznych ułożona i wydana r. 1828 w Warszawie. Cena kop. sr. 50.

Wolno drukować Polimeyster Podpółkownik Chrzęstowski.

1 Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż z przyczyny niejawienia się życzących na naznaczone w Grodzińskiej Skarbowey Izbie dwókrótne w sześciu terminach targi, na oddanie w podrad reparacją skarbowego domu przez Grodzińskiego Cywilnego Gubernatora zajmowanego, z należącem do niego attynencyami, Rząd Gubernialny przez postanowienie 17 stycznia nastale, na nowo do tego nazacza do targow w tey Izbie terminy 26, 27 i 28 marca, na które wzywają się życzący z prawnymi dokumentami, z ostrzeżeniem, iż z ogólnej reparacji wyłącza się lodownia i stajnia (o których zrobiono osobne rozporządzenie), a zatem zostaje się na dalszą reparacją pomienionego domu 19,511 rub. 48 kop. ass. D. 22 stycznia 1829 roku.

Sekretarz i Kawaler Piotr Ludohowski.

Naczelnik Stoła Jahotkowski.

1 Od Mohilewskiej Magistratury Powszechnej Opieki ogłasza się, iż w niej oddano na sprzedaż, oddany na ewikcją za ominienie terminu, nieruchomy majątek Mścistawskiego powiatu, obywatela Jana Chodkiewicza wsi Rodkowi 12 pól męzkiej dusz, z nowo narodzonymi, z ich własnością, ziemią, i dwornym zabudowaniem, oceniony podług 10cioletniej proporeyi 1800 rub., za należny Magistraturze dług,

jakie zaś naznaczone będą terminy, ogłoszono będzie osobno, przez wydrukowanie w gazetach ogłoszenia.

Sekretarz Hołyński.

1 Od Podolskiej Magistratury Powszechnej Opieki ogłasza się, iż na sprzedaż oddanego na ewikcją tey Magistraturze, za ominienie terminu, murowanego trzypiętrowego domu obywatela żyda Herszka Uszerowicza Sihała, w mieście Kamieniu położonego, dla uzyskania długu za pożyczką jego, wynoszącego oprócz procentow 100 czer. zł. złotem, 1375 rub. sr. i 1250 rub. ass., naznaczone do targow terminy: 1szy 4, 2gi 8 i 3ci ostateczny 11 marca terażu. 1829 roku, życzący kupić ten dom zechcą przybydź do Magistratury pomienionych dni na 11stą godzinę zrana, i widzieć w niej sprzedającego się domu inwentarz i warunki.

Sekretarz Czarnuoki.

Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Wypis z xiąg Ziemskich Powiatu Rowieńskiego.

R. 1828 meca listopada 26 d. Przed aktami Ziem. Ptu Rowień. i przedemną Kazimierzem Gereckim Regentem przysięgłym akt tychże, stawiając się osobiście Ur. Alexander Włodzimierski Radca Honorowy, takowe w tychże aktach, z mocy służący sobie i w aktach niniejszych przyznaney plenipotencyi, imieniem JW. Teofili z Baronow Gerszdorfov Worcellowey czyni oświadczenie. Ze gdy niegdy JO. Xiąże Dominik Radziwiłł byłych Woysk Polsko-Francuzkich Jenerał brygady i Krzyżów wojennych Kawaler, dokumentem swoim w roku 1808 dnia 6 augusta sporządzonym, dając ciotecznie rodzoney siostrze swojej JW. Duklanie z Morawskich Wyleżyńskiej primo voto Worcellowey w Xięztwie Ołyckim dożywocie na dwóch folwarkach, to jest: na wsi Pokaszczewie, i na drugiej takieyże, Zorniszczach z przysiółkiem Seliberami; po śmierci teyże, sześciocletnie dochody rzeczonych folwarków (jakie bądź z inwentarzem podawczym były oney poszczególnione, lub jakie za istniejącego dożywocia swojego pobierała) successorom oney przeznaczył: któremi, gdy podług samego brzmienia wyrazu i wedle obmowy prawa, nikt inny bydź nie mógł, tylko jej synowie, to jest JJWW. Ignacy i Mikołaj Grafowie Worcellowie oraz JW. Tadeusz Wyleżyński; przeto JW. Duklana z Morawskich Wyleżyńska primo voto Worcellowa, nie była w prawie ani obcym osobom przez testamentalną tranzakcją zapisy czynić, ani też długi swoje, na tychże sześciocletnich dochodach hypotekować; bo takowe sześciocletnie po zgalsłem dożywociu teyże JW. Wyleżyńskiej primo voto Worcellowey dochody (skutkiem daru JO. Xięcia Dominika Radziwiłła) nie były oney własnością, ale własnością jej successorów to jest synów. Z powyższego więc na Logice i prawie krajowem opartego axiomatu, kredytorowie JW. Duklany Wyleżyńskiej, mylnie długi swoje do rzeczonych dochodow regulowali; i takową swoją czynność aresztami, (które nawet nie powin-

ny były bydź przyjęte) nadto: summy z sześciolletnich procentów wynikające z procentami narosły, na funduszach córki JO. Xięcia Dominika Radziwiłła, i jedyney oney successorki JO. Xiężniczki Stefani Radziwiłłowny dzisiejszey Hrabiny Wittgenszteynowey, hypotekę swoją mającey, popierali; a tém mylniey jeszcze i nieprawniey w tém postępowali; gdy jeden z współsukcesorów JW. Tadeusz Wyleżyński, (lubo sam tylko bez rodzeństwa w testamencie matki poszczególniow) nigdy przeciw braci swoich po matce rodzonych, JJWW. Ignacego i Mikołaja Hrabi Worcellów, od uczesnictwa z sobą wspólnego, z darów JO. Xięcia Dominika Radziwiłła nieusuwał; co wyrazami podawaney od siebie do Tronu próśby i różnemi wniesieniami do Prokuratorów massy Radziwiłłowskiey, gdy ciągle nayszlachetniey udowodnia; testamentu przeto matki, jako sprzecznego z prawem natury i z zamiarami darów JO. Xięcia Dominika Radziwiłła, a tém samém i brzmieniem prawa krajowego nigdy nietrzymał się; co wszystko powyższe, dekret Kommissyi do ustanowienia interessów Radziwiłłowskich wolą Naywyższą ustanowioney, w r. 1826 dnia 2 miesiąca augusta, po komparacyi osób stawiających się wypadły, rozwiązując: a w tém rozwiązaniu, tak wniesienia kredytorów JW. Duklany z Morawskich Wyleżyńskiej, jako i Prokuracyi massalney JO. Xięcia Dominika Radziwiłła, rozstrzygając, sprawę, o ważność transakcyi testamentalney, jako Sądowi swemu nieniegła, do osobney drogi i właściwego Sądu odesłał. Gdy tedy właściwy Sąd do rozwiązania kontrowersyi kredytorów JW. Duklany Wyleżyńskiej primo voto Worcellowey, i ważności testamentu oney, nie może bydź inny, jak tylko Sąd Gubernii Wołyńskiej Powiatu Rowieńskiego, jako w rzeczy począć rozstrzygać się powinney podług brzmienia prawa. w Sądzie pierwszej instancyi, pierwszowstępny, i jeden tylko przyzwoite w tym względzie forum mający; bo dobra JJWW. Ignacego i Mikołaja Graffów Worcellów dziedziczo, w Gubernii Wołyńskiej Powiecie Rowieńskim mają swoje położenie. Przeto JW. Teofila z Baronów Gerszdorfów Graffini Worcellowa, przez generalną plenipotencyą sobie od męża swojego JW. Mikołaja Graffa Worcella przed Regentem Ziemiańskim Województwa Mazowieckiego w Warszawie roku terażniejszego 1823 dnia 31 stycznia n. s. urzędownie oznaczoną, a w Aktach Ziem. Pttu Rowień. roku tegoż dnia 13 marca oblatowaną, do zastępowania i reprezentowania męża swojego JW. Mikołaja Graffa Worcella, upoważniona; uważając w powyższem, postanowienie Kommissyi Radziwiłłowskiey, i z prawem, i z rzeczą (o którą idzie) zgodne; oświadcza: że kredytorom wszystkim JW. Duklany z Morawskich Wyleżyńskiej, primo voto Worcellowey, regulującym nieprawnie pretensye swoje do darów JO. Xcia Dominika Radziwiłła dla sukcesorów teyże, z utrzymaniem się przy testamencie sprzecznym z po-

nową prawą i z zamiarami Donataryusza; w kwestyi o ważność testamentu, w Sądzie powiatowym Rowieńskim odpowiadać jest gotową, i na skutek powyższy, rzeczonych kredytorów, a mianowicie: w komparacyi przy dekreście Kommissyi Radziwiłłowskiey, poszczególnionych, wzywa bez zwłoki. Alexander Włodzimierski Radca Honorowy na mocy plenipotencyi wydać rozkazał, który, na podaną prośbę i wypadłą rezolucyą wydaje się przy pieczęci Ziem. Pttu Rowień. Pisan w mieście Powiatowém Równym.

Regent Akt Ziem. Pttu Rowień. Kazimierz Gorecki. Czytał Cyryli Suski.

Roku 1828 dnia 14 grudnia przyszedłszy osobiście Ur. Cypryan Malinowski ten ekstrakt z wypisaniem w nim Manifestu imieniem JW. Teofila z Baronów Gerzdorfów Graffini Worcellowey przeciwko kredytorom niegdy JW. Duklany z Morawskich Wyleżyńskiej primo voto Worcellowey zaniesionego, z Akt Ziem. Pttu Rowień. autentycznie wydany, do xiąg Ziem. Pttu Dubień. w oblatę podał.

Przyjął Zenon Maciorkowski Regent Ziemi Pttu Dubień.

Wolno drukować. Wilno d. 23 stycznia 1829 r. Cenzor Norbert Jurgiewicz.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na uspokojenie debitów zesłego ś. p. Miń. Cywilnego Gubernatora i Kawalera Kazimierza Sulistrowskiego ustanowiony i od d. 10 grudnia 1828 r., w m. jętności Kurzeńcu, w peie Wileyskim agitujący się; wzywając raz ostateczuy wszystkich wierzycieli i pretensorów w tym konkursie uczestnictwo mających do objawienia i intabulowania dopominków, przez ninieyszą awizacyą zawiadamia, że w dniu 20 następnego mca lutego ogólną kompetytorską sprawę do namowy wezmie, i nie zważając na niestanność kredytorów, finalnym oney rozbiorem zajmie się; w konkluzyi zaś stosownie do postanowień Sądu Gł. 2go Depar. gubernii Miń. w dniach 18 lipca 1827 r. i 5 października 1828 r. zaszyłych, dla niestawających amissyą czyli wiekniwą utratę ich należności zakreśli. R. 1829 stycznia 11 dnia.

Atanazy Prószyński S. Z. Miń. Prezydujący Exdyw.

Jakób Estko S. Z. Ihumeń. i Kaw. Exdyw. Konstanty Masłowski Prezydent Z. Zawiley. Exdyw.

Aloizy Nielubowicz Exdyw. Regent.

1 Pani Mathis, w przeszą środę wieczorem o godzinie 6tey, na placyku, blisko ulicy, na przeciwko domu Poznańskiego, dawniey Ważyńskiego, wysiadając, opuściła z sanek szal turecki, na dnie białym w kwiaty kolorowe: jeżeliby się komu zdarzyło mieć jaką o tym szalu wiadomość, lub go znaleźć, albo kupić, raczy go powrócić właścicielce lub dać wiedzieć; o czém już właścicielka i Policji doniosła.

Wolno drukować Polhemeyster Chrzęstowski.

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURRYERA LITIEWSKIEGO N° 11.

Wilno dnia 25 Stycznia v. s. 1829 roku.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O t^{em}, że przedpisanie 7go Departamentu dzącego Senatu, 31 października 1810 roku, lędem przedaży majątków bankruckich, żadney y mieć nie może.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, dzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentow Moskiewskich słuchali: uwiadomienie Rządzącego Senatu Powszechnego Zebrania wszych trzech Departamentow, z dołączeniem kopii do tegoż Zebrania przesłaney przy przelni Sprawującego Ministeryum Sprawiedli-ci, P. Taynego Rady, Senatora i Kawalera cia Alexego Alexiejewicza Dołhorukiego, dla żytego wypełnienia, N a y w y ż e y potwier- y opinii Rady Państwa, następującego brzmie- ,,Rada Państwa na połączonych Departamen- Praw i Ekonomii i na Powszechnem Zebra- rozpatrzywszy przełożenie Powszechnego Ze- nia Departamentow Moskiewskich Rządzące- enatu, w przedmiocie przedaży majątkow nie- omomych, należących do bankrutow, chociaż azła, że przez Ukaz, rozesłany w dniu im grudnia 1827go roku, dla powszechnego ełwienia, odmienia się już przedpisanie 31 paź- rnika 1810 roku, dane przez 7my Senatu artament podległym jemu Rządow Gubern- ym i Izbow Cywilnym; ale, dla zapobież- wszelkiemu na czas przyszły niewyrozumie- zamiérzyła: zgodnie z wnioskiem Po- echnego Zebrania Rządzącego Senatu, po- owić, iż przedpisanie 7go Departamen- 31 października 1810 roku, ażeby przedaż tkow, należących do bankrutow stanu ku- kiego, odbywać na osnowie Ukazu 13 kwie- 1799 roku, jako niezgodne z postanowie- a, zawartém w I części Ustawy o bankrutach, ey mocy mieć nie może." Na któreyto opi- napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ, opinią, ałą na Powszechnem Zebraniu Rady Państwa m: że przedpisanie 7go Departamentu Rzą- ego Senatu, 31 października 1810 roku, lędem przedaży majątkow bankruckich, za- y mocy mieć nie może, N a y w y ż e y po- rdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Prezydent y Państwa Hrabia W. Koczubey.* 4 listopada 3 roku. Przez wyżey zaś wspomniane prze- nie Powszechnego Zebrania Departamentow kiewskich Rządzącego Senatu podawaném by-

ło, co następuje: To Powszechne Zebranie, roz- patrzywszy sprawę, która z przyczyny różnych zdań weszła z 7go Departamentu, a przysłana do niego z Niżgorodzkiej Izby Cywilney, po appellacyi mieszcanki wdowy Anny i syna jey, mieszczanina, Mikołaja Kurowych, o uzyskiwano przez nich, jako też przez innych kredytorów; po umarłym mieszczaninie Stefanie Wołonkinie, pieniądze za obowiązaniami się długowemi, posta- nowiło: porównawszy okoliczności tey sprawy z prawami, Senat znajduje, że, lubo w 77 artyku- le, 2giey części Ustawy o bankrutach wyrażono: że, jeżeli zaprzeczenia nie było, i dokument za- stawny jest przyznany, ma ona wtedy we wszyst- kich zdarzeniach moc zupełną, i, wedle tego pra- wa, mieszczenie Kurowy proszą zostawić w swey mocy: jak dokument zastawny na dom, tak i prawo kupne na kramy; ale, ponieważ ten artykuł znaj- duje się w 2giey części, wydaney dla Szlachty, i odnosi się do nakładanych zaprzeczeń, jak z tego samego artykułu zapewnia się; względem kupiec- kich zaś długow wydaném jest osobne prawidło w 1szej części Ustawy, w artykułach: 104 i 106, z których w ostatnim z nich postanowiono: „Je- „żeli bankrut dał komu zastaw, albo z majątku „zastawił co prawnie, to jest, przed postrzeżeniem „swego upadku i przed nastaniem na nim poszu- „kiwań, a zastaw ten więczey wart będzie, a niżeli „summa, w którey jest dan; wtedy, opłaciwszy „pieniądze, wziąć ten zastaw do konkursu i z inne- „mi majątkami bankruckimi przedać w swoim cza- „sie; temu zaś, u kogo był zastaw, summę opła- „cić z pełna." W ninieyszey zaś sprawie, doku- ment zastawny na dom stwierdzony 1821 roku, 20 grudnia, pierwey, aniżeli poszukiwanie za we- xlem nastąpiło 1822 roku, dnia 17 maja; a za- t^{em}, wedle istotnych słow tego prawa, dozwolić kredytorom: jeżeli chcą, po opłaceniu temu, który trzyma zastaw, z pełna pieniędzy należnych za doku- mentem zastawnym z procentami, wziąć do konkur- su dom zastawiony i z konkursu już go przedać, nie podciągając tego zdarzenia pod prawidła 2giey części Ustawy o bankrutach, względem przedaży przez Rząd Gubernialny; gdyż przedaż majątkow kupieckich zostawiona samym tylko konkursom. Co się zaś tycze prawa kupnego na kramy, to, jako przyznane 1822 roku, 17 czerwca, po na- stałem już poszukiwaniu, unieczemnić i te kramy oddać do konkursu dla przedania i rozdzielenia między kredytorami. Nakoniec, ponowić zał^{ęce}

nia wszystkim miejscom sądowym, iż Ukaz 1797 roku, dnia 15 czerwca, zalecający poczytywać te tylko akta za obowiązujące, które były uczynione przed dniem danych wexlow i zobowiązań, został zmieniony przez Ustawę o bankructwie, później wydaną, w której artykułach: 70, 71 i 72 rozkazano: za dokumentami zastawnymi zaspakać, całą należną summę z majątku zastawionego, a za innymi pismami pożyczkowymi, opłacać z tego majątku dłużnika, który się zostanie po zadosyć uczynieniu za dokumentem zastawnym. O czem też przedpisano 25 grudnia 1827 roku, po wszystkich miejscach przez Ukazy. Kałużki Rząd Gubernialny, otrzymawszy ten Ukaz, porównywał go z Ukazem 7go Departamentu Senatu, pod dniem 31 października 1810 roku, przez który zalecono wszystkim pod wiedzą tegoż Departamentu zostającym Rządóm Gubernialnym i Izdom Cywilnym: sprzedaż przez publiczną licytacyą nieruchomości majątków bankruckich, na rzecz poszukiwań skarbowych i ludzi prywatnych, odbywać, na osnowie Ukazu 13 kwietnia 1799 roku, w Rządach, w obecności jednego z kuratorów. Lecz, ponieważ ten Ukaz wyszedł przed wydaniem Ustawy o bankrutach, i w wyżey przytoczonym postanowieniu Powszechnego Zebrania Senatu nie wspomniano o odmianie ukazu, który wyszedł z 7go Departamentu, pod dniem 31 października 1810 roku, na mocy którego odbywała się w Rządzie Gubernialnym sprzedaż wszystkich bez wyjątku kupieckich nieruchomości majątków bankruckich; przeto, na osnowie N a y w y ż s z e g o o guberniach Urządzenia punktu Igo artykułu 405, Rząd Gubernialny oddawał tę okoliczność do wniosku Prokuratora gubernialnego, który oświadczył, że nowo otrzymany Ukaz Rządzącego Senatu, pod dniem 25 grudnia 1827 roku, zgodny jest z pierwszą częścią Ustawy o bankrutach, a moc Ukazu 31 października 1810 roku, odmienia. Poczém Rząd gubernialny postanowił: na skutek Ukazu Senatu, pod dniem 23 grudnia 1827 roku, sprzedaż nieruchomości majątków kupców i mieszczan, uznanych za bankrutów, na osnowie Ustawy o bankrutach, Iszej części, zostawić odbywać samym konkursom; o czem też dać wiedzieć dla należytego wypełnienia, wszystkim tameczney gubernii Magistratom i Ratuszom; o tych zaś majątkach bankruckich, o których sprzedaży sprawy odbywają się w tymże Rządzie, dla powrócenia inwentarzów do konkursów osobne uczynić przełożenie; o tém swoim rozporządzeniu Rząd gubernialny, dnia 14 lutego, r. terazniejszego 1828, doniósł Powszechnemu Zebraniu Senatu. Powszechne Zebranie Senatu, roztrząsnąwszy wyżey przytoczone okoliczności, postanowiło, N a y w y ż e y wydaney, pod dniem 19 grudnia 1800 roku, ustawy o bankrutach I części, postanowiono w punktach: 52. „Po ukończeniu inwentaryi, starać się mają kuratorowie i kredytorowie, najlepszym sposobem, rozprzedać, za gotowe pieniądze, wszystkie majątki, należące do massy konkursowey; a jeżeli kredytorowie za dobre osądzą, wtedy i na dług na terminy z pewną pomocą zbywając naprzód z rąk te towary, które przez leżenie mogą się psuć, lub upaść na cenę. 53. Jeżeli w konkursie zdarzą się zakłady, i fabryki z wioskami, wtedy, iżby te nie podpadły zniszczeniu, należy jak można nuyprędzey je sprzedać; jeżeli z publicznego targu mało będzie dawano; tedy za zgodą kredytorów i peł-

nomocników ich, odbyć drugą i trzecią sprzedaż. „Jeżeli zaś kto z kredytorów (ale nie inaczey, jak od większey liczby i summę tak wielką mających w massie konkursowey, jaka jest przepisana dla przewagi głosów), zacznie bardzo żądać sprzedaży; wtedy już, po trzykrotney aukcyi, nieodmiennie za ostatnią cenę sprzedać. 106. „Jeżeli bankrut dał komu zastaw, albo prawnie z majątku, to jest: przed postrzeżeniem się na swoim upadku i przed nastąpieniem u niego poszukiwań, zastawił, a ten zastaw wart więcej od tey summy, w której zastawiony; wtedy, po opłaceniu pieniędzy, wziąć ten zastaw do konkursu, i, z innymi majątkami bankruckimi, sprzedać w swoim czasie; temu zaś, ukogo był zastaw, opłacić summę z pełną.” W następnym czasie, chociaż 7my Departament Rządzącego Senatu, sprzedaż majątków nieruchomości, należących do bankrutów stanu kupieckiego, podciągając pod prawidła 2giey części ustawy o bankrutach, wydaney dla Szlachty, postanowił, iżby sprzedaż ta odbywała się na osnowie ukazu 1799 roku, kwietnia 13, w Rządach gubernialnych; o czem też, pod dniem 31 października 1810 roku przepisał od siebie podległym jemu Rządóm gubernialnym i Izdom cywilnym; lecz, ponieważ takowe przedpisanie 7go Departamentu, nastąpiło przeciwko prawidłom, postanowionym w 1szej części ustawy o bankrutach, wydaney na dług kupieckie, gdyż wedle istotnego jej brzmienia, sprzedaż kupieckich majątków zostawiona jest samym konkursom; w punktach zaś: 2 i 4 N a y w y ż s z e g o ukazu 1802, 8 września, wyrażono: „że władza Senatu ogranicza się jedyną tylko władzą JEGO CESARSKIEY MOŚCI, i że Sam CESARZ, lub Jego ukaz imienny może strzyc rozkazy senackie” — przeto, dla zapobieżenia, iżby nie wynikało i w innych guberniach podobne niewyrozumienie, jakie napotkał teraz Kałużski Rząd gubernialny; Powszechne Zebranie Senatu postanowienie swoje względem odmiany wspomnionego przedpisania 7go Departamentu, jako niezgodnego z powszechnym prawem, w 1szej części Ustawy o bankrutach zawartém, poddając pod WYSOKĄ MOŃCĄ JEGO CESARSKIEY MOŚCI uwagę, nuyprędzey upraszało na to N a y w y ż s z e g o ukazu, R o z k a z a ł i: o powinném i nieodmienném, wedle wyżey wypisaney N a y w y ż e y potwierdzoney opinii Rady Państwa, wypełnieniu, do Kałużskiego Rządu gubernialnego postać ukaz, również przez ukazy dla wiadomości i w potrzebném zdarzeniu, wypełnienia, dać wiedzieć wszystkim Rządóm gubernialnym i innym miejscom urzędowym i osobom; do Nayswiętszego zaś Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów i Oddziałów Rządzącego Senatu i Powszechnych ich Zebrań, przesać uwiadomienia. Dnia 7 grudnia 1828 roku. (Z Powszechnego Zebrania Departamentów Moskiewskich.)

O zabronieniu żydom, wychodzącym z Królestwa Polskiego, przenosić się na zamieszkanie do Rosyji.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż Izba Skarbowa Kijowska upraszała o rozwiązanie Ministerium Skarbu: azali mogą być przyjmowani do ludności w Rosyji i na jakiej osnowie, wychodzący z Królestwa Polskiego żydzi? Chociaż nie ma postanowienia, za-

gradzającego przenoszenia się żydom z Królestwa Polskiego do Rossyi; lecz, gdy postanowieniem Komitetu PP. Ministrów, N a y w y ż e y potwierdzonym dnia 15 marca 1824 roku, zabroniono żydom przenoszenia się z za granicy do Rossyi i w niej osiadania, na ten koniec, ażeby przeciąć nadzwyczajne rozmnożenie się w Rossyi tych ludzi więcej szkodliwych, niż pożytecznych dla Państwa; przeto Minister Skarbu podawał: dla tychże przyczyn rozciągnąć moc wyżej wspomnianego postanowienia i na żydów Królestwa Polskiego, to jest: wzbronąć wychodzącym z niego żydom, osiadać w Rossyi i mieć w niej stałe przebywanie. Jakową swą opinią przedstawiał do rozpatrzenia Komitetu PP. Ministrów. Przedstawienie to, zostawszy approbowane przez Komitet PP. Ministrów, zastąpiło na N a y w y ż s z e potwierdzenie, oświadczone mu na posiedzeniu 24 zeszłego listopada. O tém N a y w y ż e y potwierdzonym postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, P. Minister skarbu donosi Rządzącemu Senatowi z tém, azali się nie będzie podobało około jego wypełnienia wydać, należyte rozkazy. R o z k a z a l i: O tém, N a y w y ż e y potwierdzonym postanowieniu Komitetu PP. Ministrów, dla należytego podług niego spełnienia tak do Kijowskiej, jako i innych Izb Skarbowych tych guberniy, w których żydom żyć dozwolono i do wszystkich Rządów Gubernialnych zalecić przez Ukazy; również przez Ukazy dać wiedzieć: PP. Wojennym Jenerał Gubernatorom, Jenerał Gubernatorom i Wojennym Gubernatorom, Wice-Kancelarzowi i Ministrom spraw wewnętrznych i Skarbu; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu, przesać uwiadomienia. Dnia 28 grudnia 1828 roku (z Igo Departamentu).

O arestantach, przeznaczanych dla oddania do służby woyskowej.

Rządzący Senat słuchali przełożenia Pana Taynego Radey, Senatora, Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości, i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukiego, pod dniem 5 tego grudnia, w którym wyrażono: Sekretarz Stanu Murawjew komunikował temuż P. Zarządzającemu, iż CESARZ JEGOMOŚĆ N a y w y ż e y rozkazać raczył: wyrażonych w dołączonej przy przełożeniu wiadomości dwóch arestantów, po ukończeniu, w nayprędzszym czasie, sprawy, należytego ich przestępstw, osądzenia, winnych z nich, którzy nie pójdą do ciężkich robot, ale skazani będą na karę lub zesłanie do Syberyi, oddać na żołnierzy bez ukarania; tych zaś, którzy zostaną obwinionymi o kradzież więcej, jak pięciu setrubli, po ukaraniu, skoro się nie tylko okażą sposobnymi wedle prawideł o rekrutach, lecz wprost zdolnymi do odbywania służby woyskowej; a małoletnich z nich naznaczać do batalijonow kantonistow woyskowych, wszystkich bez policzenia za rekrutow. N A Y J A Ś N I E Y S Z Y CESARZ N a y w y ż e y zezwala, iżby, przy wypełnieniu tego N a y w y ż s z e g o rozkazu, zachowywaną też samę rozrządzenia, jakie w roku przeszłym, w podobnym zdarzeniu, były uczyzione wedle N a y w y ż s z y c h rozwiązań, a mianowicie: 1) Arestanci, osądzeni na karę, lub na zesłanie do Syberyi na zaludnienie, o których nastąpił N a y w y ż s z y rozkaz, iżby oddani byli na żołnierzy, wchodzą, na mocy jego, do służby woyskowej. 2) W zdarzeniach, kiedyby

niektórzy z nich, do otrzymania takowego N a y w y ż s z e g o rozkazu, byli już odprawieni do Syberyi na zaludnienie, powinni być (prócz tych, co zostali knutem ukarany), zatrzymani i oddani do służby woyskowej, na osnowie tegoż N a y w y ż s z e g o rozkazu, w naybliższych urządach rekruckich, o czém wypada takż komunikować Zwierzchnościom gubernialnym, względem traktu przeprowadzania tych arestantow. 3) Lecz ci, którzy wyrokiem sądu zostali ukarany i odesłany na miejsce pierwiastkowego zamieszkania, do otrzymania względem nich wspomnianego N a y w y ż s z e g o rozkazu, powinni zostać się w swych miejscach zamieszkania, chyba że ci, do których oni należą, sami zechcą oddać ich na żołnierzy; wtedy mają oni wchodzić do służby woyskowej, na osnowie następnego o nich N a y w y ż s z e g o rozkazu. 4) Za czém, ci ze wspomnianych arestantów, którzy, chociaż przez dekret będą już ukarany, a jeszcze nie zostaną odesłani do dawnych miejsc zamieszkania, powinni wchodzić do służby woyskowej, na osnowie następnego o nich N a y w y ż s z e g o rozkazu. 5) Arestanci ze szlachty i urzędników, przeznaczani na żołnierzy, wchodzą do służby woyskowej na osnowie następnego o nich rozkazu, kiedy skazanymi zostaną na odjęcie szlachectwa, lub na zesłanie do Syberyi na zaludnienie. Wyroki względem nich sądowe przedstawiają się wedle ustanowionego porządku do potwierdzenia. 6) Przeznaczeni zaś na żołnierzy arestanci z cudzoziemców, kiedy wyrokiem sądu będą skazani na wysłanie za granicę, to niezwłocznie wysyłają się za granicę; jeżeli zaś osądzonymi zostaną na karę i mają zostać w Rossyi, tedy wchodzą do służby woyskowej, na osnowie następnego o nich N a y w y ż s z e g o rozkazu. 7) Jeżeli który z arestantów, powinych takim sposobem zostać żołnierzami, okaże się zupełnie nie zdatnym do pełnienia służby woyskowej, wtedy na takim wypełnia się wyrok sądowy wedle porządku prawem postanowionego. 8) Lecz ci z przeznaczonych na żołnierzy arestantow, którzy ostatecznym o sobie sądem uznany zostaną za niewinnych, i w ogólności nie skazanymi na żadną karę, albo osądzeni za długi na zatrzymanie doczesne w turmie i na wyrobku, nie powinni być brany do służby woyskowej. Takową M o n a r s z ą wolę tenże P. Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości przełożył Rządzącemu Senatowi dla należytego wypełnienia. R o z k a z a l i: dla powinnego i neodmiennego w tej rzeczy N a y w y ż s z e g o J E G O C E S A R S K I E Y M O Ś C I rozkazu wypełnienia, do wszystkich Rządów gubernialnych i Izb kryminalnych posłać ukazy; przez ukazy takż uwiadomić PP. Ministrów, Wojennych Jenerał-Gubernatorów, Wojennych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnymi, Jenerał-Gubernatorów, Gubernatorów cywilnych i dać wiedzieć miejscom urzędowym; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i Powszechnych ich Zebrań, przesać uwiadomienia. Dnia 17 grudnia 1828 roku (Z I. Departamentu.)

O rozwiązaniu, że znajdujący się w służbie, nie mający rang Ober-oficerskich, ludzie ze stanu podatkowego, nie mogą być uwalnianymi dla przeznaczenia ich do innych zatrudnień.

Wedle Ukazu J E G O C E S A R S K I E Y M O Ś C I,

Rządzący Senat słuchali raportu Chersońskiego Rządu Gubernialnego, że przez ukaz Rządzącego Senatu, 10 sierpnia 1822 roku, z przyczyny niedostatku w różnych miejscach urzędowych, Gubernii Chersońskiej, kancelaryjnych służących, dozwoloném było przyjmować do tego stanu ludzi, do płacenia podatków obowiązanych, uwolnionych przez zgromadzenia i wypuszczonych na wolność przez obywateli, z warunkiem, iżby do otrzymania rang Ober-oficerskich, nie byli dopuszczani do przechodzenia na służbę do drugich gubernii, lecz, w zdarzeniu uwolnienia lub dostrzeżonego niedbalstwa ich w służbie, powracanymi byli do stanu pierwotnego, a uwolnieni przez obywateli iżby obierali rodzaj życia. Na osnowie tego ukazu, wchodzili do służby w różnych miejscach urzędowych tey gubernii ludzie stanu podatkowego, za potwierdzeniem Rządzącego Senatu, do nastania postanowienia o służących kancelaryjnych wiedzy cywilney, w dniu 14 października 1827 roku *N a y w y ż e y* zatwierdzonego, w którym wyrażono, w artykułach: I: wszystkim Zwierzchnościom wiedzy cywilney, od dnia ogłoszenia tego postanowienia, zaprzecza się przyjmować do służby Państwa, i przeznaczac na jakiegokolwiek miejsca. *naprzód*: Kupeów zapisanych do gildy i dzieci ich, wyłączwszy tylko kupców i gildy, na osnowie ustawy 14 listopada 1824 roku; *powtórę*, wypuszczonych na wolność, i ich dzieci; *potrzebie*, mieszczan, i w ogólności, ludzi należących do stanów podatkowych; *poczwarte*, cudzoziemców; *popięte*, odstawionych ze służby wojskowej, w rangach niższych, nie szlachtę, i dzieci ich; *poszósze*, służących cerkiewnych i ich dzieci; *posiódme*, dzieci służących nadwornych, którzy nie otrzymali rang klasycznych, nie rozciągając tylko tego zaprzeczenia do miejsc wiedzy nadwornej. II: Znający się teraz po różnych miejscach służący kancelaryjni, wiedzy cywilney, którzy nie otrzymali rang klasycznych, dzielą się na cztery rzędy: w pierwszym, umieszcza się szlachta rodowita; w drugim, dzieci szlachty osobistej, kupców i gildy, kapłanów i diakonów wyznania prawowiernego, pastorów ewangelickich i ewangelików reformowanych; w trzecim, dzieci służących przy miejscach urzędowych, uczonej i artystów, nie mających rang; w czwartym, przyjęci do służby, przed ogłoszeniem tego postanowienia, kupcy i dzieci kupieckie, 2 i 3 gildy, cudzoziemcy, wojskowi rang niższych i ich dzieci, służący nadworni, nie mający rang, i dzieci ich; słudzy kościelni i dzieci ich; mieszczanie, i w ogólności, ludzie, którzy wyszli ze stanu podatkowego. I IV: dla podniesienia niższych służących kancelaryjnych do I stopnia klasycznego, postanawiają się następujące terminy: dla pierwszego rzędu dwa lata służby czynney; dla drugiego cztery lata; dla trzeciego lat sześć; dla czwartego lat dwanaście, zgodnie z przyjętymi w wojskowej szeregowej służbie prawidłami. Lecz o tém, azali mogą służący kancelaryjni, należący do rzędu czwartego, być uwalnianymi, lub przechodzić z jednego miejsca do drugiego? nie nie powiedziano w tém postanowieniu; niektórzy zaś z kancelaryjnych służących tego rzędu, czyto z przyczyny otrzymywania małej pensyi, i ubożego stanu, czy dla innych jakich zdarzeń, wchodzą z prośbami o uwolnienie ich dla znalezienia w innych miejscach dogodniejszej służby lub przeniesienia ich na służbę w innych guberniach, gdzie się znajdują ich krewni, od których niby mieć mogą utrzymanie, którego teraz, z przyczyny odległości miejsca i braku do tego środków dostatecznych, są pozbawieni, a tém samém cierpią niedostatek. Z początku, kiedy niedostatek w kancelaryjnych służących, jak po miejscach urzędowych w gubernii, tak w samym Rządzie, nie stał się znacznym; Rząd gubernialny, trzy

mając się mocy ukazu 1822 roku, dnia 10 sierpnia, chociaż nie pozwalał służącym kancelaryjnym tego rodzaju oddalać się do drugich gubernii; jednak nie przeszkadzał przynajmniej przechodzić im, w teyże gubernii, z jednego miejsca do drugiego. Kiedy zaś, przez to dopuszczenie, służący kancelaryjni, należący do rzędu 4go, zaczęli widocznym sposobem uwalniać się lub starać się o przeniesienie na inne miejsce; i, kiedy ze stanów należących do rzędów, 1, 2 i 3go, całkiem do służby nie wchodzili, a niedostatek w służących kancelaryjnych, coraz stawał się znacniejszym; przeto Rząd gubernialny służącym kancelaryjnym rzędu 4go, iżby utrzymać ich na miejscach, i przez to nie opóźnić biegu czynności, uwalniania zaprzestał. Lecz, nie mając na ten przedmiot wyraźnego prawa, wnioskuje, że ten środek nie jest dla służby dostatecznym, albowiem kancelaryjni służący, uważają go dla siebie nie inaczej, tylko za ucisk miejscowej Zwierzchności, i ośmielają się nawet podawać na ten Rząd zażalenia do Rządzącego Senatu. Dla czego, Rząd gubernialny tę okoliczność, podając do roztrząśnienia Rządzącego Senatu, prosi na rozwiązanie ukazu, *R o z k a z a l i*: jako postanowieniem Komitetu PP. Ministrow, które 4 lipca 1822 roku, zasłużyło na *N a y w y ż s z e* zezwolenie, rozwiązaniem było przeznaczac do stanu kancelaryjnego, w gubernii Chersońskiej, ludzi do płacenia podatku obowiązanych, uwolnionych przez zgromadzenia, i wypuszczonych na wolność przez obywateli z tém, iżby oni, do otrzymania rangi Ober-oficerskiej, nie byli dopuszczani do przechodzenia na służbę do drugich gubernii; lecz w razie uwolnienia, lub postrzeżonego przez Zwierzchność niedbalstwa ich w służbie, powracani byli: uwolnieni przez zgromadzenia, do stanu pierwotnego, a wypuszczeni przez obywateli na wolność, do obrania innego rodzaju życia; w postanowieniu zaś o służących kancelaryjnych, wiedzy cywilney, w dniu 14 października 1827 roku *N a y w y ż e y* potwierdzonego, nie powiedziano tego, iżby ludzie należący do stanu podatkowego i wypuszczani na wolność, którzy weszli do służby cywilney, przed ogłoszeniem tego postanowienia, po tych miejscach, do których przyjęcie ich było dozwoloném przez osobne *N a y w y ż s z e* ukazy, mogli być uwalnianymi, wedle ich żądania, dla przeznaczania do drugich obowiązków, przed otrzymaniem rangi Ober-oficerskiej; dla tego więc zważając, że ludzie tego stanu, jak w gubernii Chersońskiej, tak w Mohilewskiej, Witebskiej i Ołoneckiej, w Obwodzie Białostockim, w kancelaryi Senatu i Departamentach ministeriów znajdujący się teraz w służbie, i nie mający rang Ober-oficerskich, mocą przytoczonego wyżej postanowienia Komitetu PP. Ministrow, oraz takiegoż postanowienia, 21 marca 1822 roku *N a y w y ż e y* potwierdzonego, uwalnianymi, dla przeznaczania ich do innych obowiązków, być nie mogą; lecz, jeżeli będą prosili uwolnienia, lub sama Zwierzchność postrzeże niedbalstwo ich w służbie, powinni być powracani: uwolnieni przez zgromadzenia, do stanu pierwotnego, wypuszczeni zaś na wolność, dla obrania sobie innego rodzaju życia, i o tém do Rządów gubernialnych: Chersońskiego, Witebskiego, Mohilewskiego i Ołoneckiego, do obwodowego Rządu Białostockiego i do wszystkich PP. Ministrow posłać ukazy; przez ukazy także, dla wiadomości i w potrzebny zdarzeniu, co do kogo będzie należało, wypełnienia, uwiadomić wszystkie Izby Skarbowe i Rządy gubernialne; a do Najswiętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu przestać uwiadomienia. Dnia 24 grudnia 1828 roku. (*Z Igo Departamentu*).